

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 10 (1760) ♦ Вівторок, 20 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз:

Це не лише йде урозріз з Конституцією України, а й переступає її

Така була відповідь на запитання кореспондента нашої газети з приводу пропозиції радника Президента України Анатолія Гальчинського про необхідність зупинити діяльність парламенту і на два-три роки ввести президентське правління.

— Восьма сесія Верховної Ради була однією з найбільш напружених і продуктивних, вона підтвердила зростання потенціалу парламенту і парламентаризму в нашій державі, — так охарактеризувала Олександр Мороз роботу депутатів під час восьмої сесії на прес-конференції, що відбулася вчора. Він підкреслив важливість вчасного прийняття Верховною Радою закону про державний бюджет України на 1998 рік, регулювання практично всіх питань, пов'язаних з виборчим законодавством нашої країни.

Загалом за період роботи восьмої сесії Верховної

Ради — з 2 вересня 1997 року по 16 січня 1998 року — відбулося 89 пленарних засідань, на яких розглянуто 376 питань, прийнято 127 законів та 103 постанови. 52 проекти законодавчих актів прийнято в першому читанні. Повторно розглянуто 32 раніше прийняті закони, повернуті Президентом України. Вісім з них підтверджено шляхом полопання вето, 19 — з урахуванням пропозицій Президента. Таким чином, на переконання Олександра Мороза, сесія реалізувала основні завдання, які ставилися перед нею. І все ж частина питань, пов'язаних передусім із здійсненням державно-правової реформи, стане предметом розгляду дев'ятої сесії Верховної Ради.

Загит про прес-конференцію Голови Верховної Ради Олександра Мороза читайте в наступному номері «Голосу України».

До візиту в Москву — ще неформальна зустріч

Президенти Росії та України Борис Єльцин і Леонід Кучма домовилися провести нову неформальну зустріч у Підмосков'ї. Її заплановано на 30—31 січня в резиденції «Русь» у Завидовому. Як відомо, офіційний візит Л. Кучми до Москви плановано на кінець лютого.

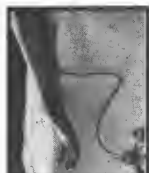
Закон України
Про внесення до деяких законів України змін щодо відкриття банківських рахунків

7

Хто з ким дружить за оцінкою деяких депутатів Державної Думи РФ

У Державній Думі Російської Федерації, де кореспондент «Голосу України» побував в день ратифікації великомасштабного політичного договору про дружбу, співробітництво і партнерство України і Росії Верховною Радою, нікого паталне не зміг сказати, коли таке само подія станеться у вищому законодавчому органі країни-сусіда. Називалася, зокрема, причина: договір не ратифікуватиметься без пакета документів — з питань Чорноморського флоту, так званого «нульової варіанта», але найважливіше те, що російські депутати не бажають підтримувати своїм українським колегами на майбутніх виборах, що, як вони вважають, зробили договір козирною картою у виборчій кампанії.

(Закінчення на 14-й стор.)

Донором ти можеш і не бути, але ти маєш право...

12

АРТЕРІАЛЬНИЙ ТИСК
«шовкових шляхів»

13

Варданий депутат України Євген СМІРНОВ: Скільки нам коштує глава держави?

Частково відповідь на це питання можна знайти, прочитавши в цьому номері «Голосу України» виклад доповіді нашої комісії Верховній Раді України, з якою я від імені комісії виступав на сесії минулої п'ятниці.

У доповіді перераховано: перше — призначення адміністрації Президента на Банковій. Численної адміністрації, яка ні за що держава не відповідає, але у все втручається. А ще — Маріївський палац, ділячі під Києвом і в Криму. А тепер ще й оновлений спеціалізований для Президента у палаці «Україна».

(Закінчення на 3-й стор.)

Штора для Президента,

або Рецепт від радника Анатолія Гальчинського: діяльність парламенту зупинити і на 2—3 роки ввести президентське правління

Саме так відгукнувся пан професор і радник Президента на викриття махінацій під час реконструкції палацу «Україна», озвучені минулої п'ятниці у Верховній Раді України головою тимчасової слідчої комісії народним депутатом Євгеном Смирновим, в результаті чого парламент зажадав відставки прем'єра Пустовойтенка, міністра Остапенка та голови Київської держадміністрації Омельченка і передала матеріали до Генпрокуратури.

(Закінчення на 3-й стор.)

Як реконструювали «Україну»

Інформація тимчасової слідчої комісії з перевірки законності виділення і використання коштів на капітальний ремонт палацу культури «Україна» та фінансової діяльності Міністерства культури і мистецтв і підпорядкованих йому установ, а також інших міністерств, комітетів, відомств, установ і закладів у зв'язку із розслідуванням справ на сесії Верховної Ради України 16 січня 1998 р.

(Закінчення на 4—5-й стор.)

О за станом на 1 січня 1998 року мешканці України отримали 45,5 млн. приватизаційних сертифікатів, що становить 87,56% від загальної їх кількості.

О У Києві під час виконання службових обов'язків з охорони представництва англійської фірми «Аліфрам Лмітед» убито співробітника спецпідрозділу «Титан».

P.S.

3 виступу Голови Верховної Ради України Олександра Мороза на закритті восьмої сесії Верховної Ради України 16 січня 1998 року

Тож прошу 3 лютого прибути для продовження виконання депутатських повноважень, для подальшої законоотворчої роботи.

Чому ж ми не будемо державою?

(Початок на І-й стор.)

Про як ми хочемо гроші на реконструкцію паладу, так ідеться в доповіді комісії. Тому розповідь про те, що не вийшло у доповідь.

Займаючись паладом «Україна», комісія раз у раз вибудовувала «звичайні» справи. Ми не можемо сказати про них так детально, як про палад. Але конспективно — можна. За даними оперативної інформації, яка є в комісії, в обслуговуванні Президента задіяно п'ять літаків — «Ту-134», «Ту-154», «Іл-62», «Як-40», «Ан-24». Наприклад, «Ту-154» для нашого Президента прибули за 93 мільйон гривень в одній із середньозастатських держав. «Іл-62» за 57 мільйонів гривень — у Росії. Почали проплатити французам за два вертольоти для Президента. Сума — 28 мільйонів гривень. Підкреслюю, говорю це на підставі оперативної інформації, тому що довів розробку до кінця у нас просто не було часу.

До того ж невідомо хто ділі намагається проінкрутити у приміщення комісії.

Так, Президентові для того, щоб відповідало представити державу, повинні надаватися можливості. І приміщення для прийомів, і засоби пересування. Але питання в тім, скільки? Що, неможливо дати літаків чи один? Те, що дозволяє собі наш Президент у важкій для країни час, межує з необхідністю імпліменту. Це — грабунки. У нормальному державі всі витрати

на Президента — на видатки. Кожна стаття витрат вимагає обговорення й затвердження або відмови у парламенті. А в нас — скажений гвалт і атаки на будь-яку структуру, яка хоче перевірити, куди йдуть гроші, на ту ж Рахункову палату атаків Президента й його оточення — зорсмі не випадає.

Ще одне. Судячи із заповнених декларацій, президентська родина — бідна родина. Займаючись перевіркою, зажди ж беруться кошти для програми «Дружні Українці». Ми вийшли й на цікаві дані про ділі Леоніда Кучми. Не можемо тешити це офіційно, але знову ж таки є оперативні дані, що таких дан — три. Не державних, а власне Леоніда Кучми і його сім'ї. Площа однієї з них перевищує три тисячі квадратних метрів, площа двох інших — понад тисячу квадратних метрів кожна. Варість усіх разом з прокладеними шляхами, намішаними піску і т. п. перевищує двісті мільйонів гривень.

Якби комісія мала змогу попрацювати ще рік, ми б знайшли кінці і вихід літаків, і всіх дах. І всього, що там є. Бо там не тільки це.

А що стосується дачного розмаху пана Пустовойтенка, то він, по-моєму, йде не другим номером за Президентом, а намагається його обігнати. Одніє спостереження: мало не всі ті, хто взяв участь в афері за реконструкцією «Україна», пізніше чи раніше — вирости в посадах. Пан Пустовойтен-

ко з міністра став прем'єром, пан Омельченко очолює держадміністрацію Києва, а пан Білобожко, який керував зведенням дачі і для Пустовойтенка в так званих «Золотих воротах» під Києвом, став віце-прем'єром із національних питань.

Значить, якщо у нашій комісії було більше часу і можливостей, то ми б встановили точно, куди і скільки були виведені матеріали, оформлені для паладу «Україна», насправді пішло.

Перше, що зробила комісія владі й підписувача після озвучення результатів роботи нашої комісії, — звинуватила нас у ліквінії і в мафіозності. Це, мовляв, «лілі і мафія» дискредитують беззагоном виконувати владу, розорують передану вору атаку.

Що сказати на це? По-перше, панове, не треба крести, до якого б політичного табору ви не належали. По-друге, в складі комісії працювали десяти депутати. З них один соціаліст і два комуністи. Тобто лівих — троє. Інші — представники Руху, УНА-УНСО, фракції «Реформи», «Соціалістично-ринковий вибір», «Єдність». І всі працювали й напрудили свої державні.

Якщо лідер Народно-демократичної партії пан Матвієнко пригрозив, що подасть на мене до суду (пістав на це жонгли, до речі), то хай знає: в ті роки, коли юна товариш Анатолій Матвієнко починав свою комсомольську кар'єру, я сидів за ґратами «за антирадянське агітацію і пропаганду». Так органи назвали мою тодішню ро-

боту зі створення антимафіозних і патріотичних організацій у Києві й Тульчині.

Депутати, які працювали в комісії, — анітрохи поради згоди. І всі живуть на депутатських зарплатах. І це нас обзивають мафією? А хто ж тоді ті, хто не соромиться так нас називати?

Матеріали тимчасової слідчої комісії буде протягом трьох тижнів передано до Генеральної прокуратури. Матеріалів чимало, понад 12 тисяч аркушів. У Генпрокуратурі є юридичні діли. І в інших умовах вони б порушили кілька кримінальних справ. І ті, хто заслуговує, отримали б заслужене. Але нинішні корупціоністи Генпрокуратури не дасть цього зробити. Вони повністю підконтрольні виконавчій владі, Президенту. І буде старанно відбілювати і Пустовойтенка, і Остапенка, і Омельченка, і ікс з ними. Ось побачите...

Все це — теж до питання про те, скільки нам коштує така глава держави.

Порада для Президента, або Рецепт від радника Гальчинського: діяльність парламенту зупинити і на 2-3 роки ввести президентське правління

(Початок на І-й стор.)

Правильно, пане Гальчинський, своїх треба берегти за будь-яких обставин. Колись президенти США Рузвельту доповіли, що диктатор Гітлер зловживав доповідями і шахрай. Президент відповів: «Знаю, що він — суцільний син, але це наш суцільний син».

Виходячи з цього, слід сказати, що пан Гальчинський запропонував надто скромні, не радикальні заходи для того, щоб довести до ладу державу, що була доведена до краєвої межі. Але, треба зробити президентство Леоніда Кучми довичним. І спадковим. Так — найліпше. Той мого було й не 80 мільйонів доларів витрачати на реконструкцію «Україна», який на той час мав 10, а всі 180. А скільки ще об'єктів можна буде реконструювати? І ніхто й не писне. Отже думайте, пане Гальчинський, думайте, перш ніж пропонувати. Не за те ми вас запрошуємо до комісії, щоб ви пропонували напівзаходи.

Беріть приклад: он народно-демократична партія (недарма ж аона діла народна) зразу уларла, звільни вітер вій. І заявила без сумнівів: то все підступні лівих (!) і мафії (!). Ось як треба робити кулібні з ніг на голову. А прем'єр Пустовойтенко очолює виборчий список народно-демократичної. Отже, він — наш, тобто — її. За яким вітром лувив він десятки мільйонів народних грошей? Йому краще знати. І нічого в це встрайвати. Дарма що в тимчасовій слідчій комісії були депутати від різних фракцій. Застакул прем'єр і компанію на гарчому знанні, лілі. А також — мафія. Все сколихнуло: на те ліві народну партію, НДП, і створено, щоб захищати своїх високо- і низькопоставлених чиновників від справ контролю з боку народних обранців, тобто депутатів. Вони ж тільки один раз народили, а вона — дачі.

Багато же чула Україна за роки президентства Кучми, але такого, що мовили у вийшли на анкрита Гальчинського, уряд та НДП, погодиться, ще не чула.

А що ж сам гарний Конституції і головний (ще з 1993 року) боріть з мафією? Шось сказав після розвінчання у «Нашій Україні» Руху за розрив з найбільшими політиками? Ані парі з

вист. Президентові можна послідувати: хоча під його керівництвом рівень виробництва в Україні й наближався до можливостей колишньої губернії, але становище його — гірше за губерніторське. Висловлюю, як Рузвельт, і закрити питання? Не видає. Той же так сказав про іншезмія, в тут — собі. Аби так у Рузвельта вчинили свої, то вже назавтра він займалася б прокурор та судді. Лідж хоч і обрав колись зоксаєнський Білд нашого Леоніда другим Рузвельтом, але рецепт останнього то не підіймає.

Отже Президент поки що мовчить. Надаючи можливість чепелі з уряду, з адміністрації, з народно-демократичної партії проявити себе. Хай виробляють. А самому можна заховатися. Можливо, за шотерою. А що — шотіра пристойна. Недарма ж вірний прем'єр був за 8970 доларів утрати.

А там, дивись, свої діли в Генпрокуратурі шось придумують. Змогли ж вони з нічого, з державної, в не власної ділі сотворити цілий міф про прокурорський перелік. А ті розгуді його рахунок легенду творять. Дарма що нічого потім не підтверджується, головне — для дунонової або ще довірливих є шум наперсодів виборів. То чому? У Генпрокуратурі не заходиться з шумом відбілювати пана

Пустовойтенка з комуністично? Куди треба, тудя вгавів десятки мільйонів доларів! А що йому було, ще чотирні палади «Україна» на ті гроші побувають? Президент ясно сказав: омиу «Україну» довести до пуття. От вони й довели. Україну... А до чого — самі знаєте. То нащо тут ще якісь слова од Президента?

Тож нехай Генпрокуратура старіється, проявляє інатитет. Ісбачування ж он проявляє. Саме згодомалось надати слово пану Єльцимові, що очолювала дирекцію з капремтоту паладу «Україна». Хоч вона й попустила делю з матеріалів за безліч, але ж, і правильно говорив! Пустовойтенко, сміливо прокляв, — відатний будівельник. Чистісенька правда! Бо хай перескочити зміг би такі гроші через реконструкцію прокуратури.

Сергій ЗІНКІВСЬКИЙ

Сценарій, не обтяжений ремарками з Конституції Радник Закликає Президента до державного перевороту

Коментар

Зупинити діяльність парламенту і на 2-3 роки ввести президентське правління — таку особисту думку висловлює 16 січня у програмі УТН радник Президента України радник Гальчинського. Він мотувався таким свій закликом до антиконституційний ділі «дестабілізувати» роль парламенту в перекісненню держави. А це долаз: «Президент залишається єдиною надією на те, що червоний ретанш в Україні не відбудеться».

Важко заплюдувати пана Гальчинського а тому, що Президентів він висловлює іпші, а не власні думки. І якщо Президент ніколи не прислухався до особистих думок свого радника, то очинивши, тобто, радник його в цій поспішці. Тож Анатолій Гальчинський знає про що говорить. Як і решта чиновників з оточення Президента, котрі мають одні-одніє сценарій на всі випадки політичного життя — розпуск Верховної Ради. Бо, бачте, не те вона й не так вирішила.

Цього разу парламент ухвалив постанову за інформацією тимчасової слідчої комісії з перевірки законності виділення і використання коштів на капітальний ремонт паладу культури і мистецтва. Руху за зупинення діяльності Міністерства культури і мистецтва. У постанові Верховної Ради, зокрема, запропоновано передати матеріали перевірки до Генеральної прокуратури, а Президенту України — звільнити з посади Прем'єр-міністра України В. Пустовойтенка, міні-

стра культури і мистецтва Д. Остапенка та голову Київської міської держадміністрації О. Омельченка.

Переполох здійнився страшенний, бо постанову ухвалили депутати Уряду, а не розгуді питання про відновлення Кабінету міністрів, нагадаємо, досить пропозицій не менш як однієї третини народних депутатів України під її конституційний склад. Прийняти резолюцію недолоні Кабінету міністрів може більшість конституційного складу ВР.

Реакція на постанову Верховної Ради була миттєва. Того ж дня, крім радника Президента, з заявою на захист В. Пустовойтенка виступив Кабінет міністрів. Уряд звинуватив депутатів у піднесенні «розпалити» в суспільстві панікраті і розбрат». КМ звернувся до Президента України із закликом «не допустити повалення складів конституційного складу, забезпечити найліпший конституційний порядок».

(Закінчення на 6-й стор.)

Відповіді на ці запитання одиозичні: причетні до афери можливо, насамперед В. Пусто-
зітський, який отримав за-
вдання аванс у сумі 60 мільярдів
карбованців.
Аж 7 лютого 1997 року вже
Тото ж дня палац постановою
Кабміну № 943 включають до
списку пам'яток архітектури, що
1984 року, долари США
своїх ліри, англійських фун-
тів, нема лише зага-

Ей» (Франція), кількість — 500
амів, вартість — 602 долари

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення до деяких законів України змін щодо відкриття банківських рахунків

Верховна Рада України постановляє:
Внести зміни до таких законів України:

1. Статтю 31 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 25, ст. 281; Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст. 222) викласти в такий редакції:

Стаття 31. Право вибору банків. Юридичні особи, їх філії, відділення та інші відокремлені підрозділи, що не мають статусу юридичної особи, фізичні особи, у тому числі фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, відкривають розрахункові (поточні), інші рахунки для зберігання грошових коштів і здійснення всіх видів банківських операцій у будь-яких банках України та інших держав за своїм вибором із за згодою цих банків у порядку, що встановлюється Національним банком України.

Банки відкривають розрахункові (поточні) рахунки юридичним особам, фізичним особам — суб'єктам підприємницької діяльності лише за умови наявності в них копії документа, що підтверджує взяття їх на податковий облік.

3. Метою забезпечення податкового контролю банків зобов'язані, протягом трьох робочих днів з дня відкриття або закриття рахунку юридичній особі, фізичній особі — суб'єкту підприємницької діяльності (включаючи деле відкриття або закриття) надіслати повідомлення про це податковому органу, в якому обліковується така особа як платник податків, та Національному банку України для виконання до з'ясування рестру класифікації рахунку, який має Національний банк України.

Форма і зміст повідомлення про відкриття або закриття рахунку юридичних осіб, фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності встановлюються центральним податковим органом України.

За наявності юридичної особи, фізичної особи — суб'єкта підприємницької діяльності ухвалити відкриття платівки і зборів (зборів заохочувальних), банк зобов'язаний на згоду відповідного податкового органу надати інформацію про наявність рахунку, відкритий на ім'я такої особи. Така інформація має бути надана протягом трьох робочих днів з дня

отримання запиту відповідного податкового органу».

2. У Законі України «Про підприємства в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 24, ст. 272; № 36, ст. 474; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 48, ст. 665; 1995 р., № 13, ст. 86; № 28, ст. 203; 1996 р., № 48, ст. 26)

1) частину другу статті 1 викласти в такий редакції:

«Підприємство має самостійний баланс, розрахункові (поточні) та інші рахунки в установах банків, платити зі своїх іменуваним, а також зяк для товарів і послуг»;

2) частину третю статті 24 викласти в такий редакції:

«Підприємство має право відкривати розрахункові (поточні) та інші рахунки для зберігання грошових коштів, здійснення всіх видів операцій у будь-яких банках України та інших держав за своїм вибором із за згодою цих банків у порядку, що встановлюється Національним банком України. Повідомлення про відкриття або закриття своїх рахунків у банках підприємство зобов'язане надіслати податковому органу, в якому воно обліковується як платник податків. Таке повідомлення протягом трьох робочих днів із дня відкриття або закриття рахунку (включаючи деле відкриття або закриття) має бути подано безпосередньо або надіслано на адресу відповідного податкового органу поштою з повідомленням про вручення. Форма і зміст повідомлення про відкриття або закриття рахунку підприємства встановлюються центральним податковим органом України».

3. Частину шосту та сьому статті 8 Закону України «Про підприємництво» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 14, ст. 168; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 51, ст. 680; 1993 р., № 7, ст. 54; 1994 р., № 3, ст. 141; 1995 р., № 14, ст. 90) викласти в такий редакції:

«Свідчення про державну реєстрацію суб'єкта підприємництва та копія документа, що підтверджує взяття суб'єкта підприємництва на податковий облік, є підставою для відкриття рахунку в будь-яких банках України та інших держав за вибором суб'єкта підприємництва із за згодою цих банків у порядку, що встановлюється Національним банком України.

Повідомлення про відкриття або закриття рахунку в банках суб'єкт підприєм-

ництва зобов'язаний надіслати податковому органу, в якому він обліковується як платник податків. Таке повідомлення протягом трьох робочих днів із дня відкриття або закриття рахунку (включаючи деле відкриття або закриття) має бути подано особисто або надіслано на адресу податкового органу поштою з повідомленням про вручення. Форма і зміст повідомлення про відкриття або закриття рахунку в банках встановлюються центральним податковим органом України».

4. Статтю 11 Закону України «Про державну податкову службу в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 15, ст. 483; 1995 р., № 1, ст. 3, № 30, ст. 229; 1996 р., № 31, ст. 148) доповнити пунктом 7 такою змісту:

«7) застосувати до установ банків або юридичних осіб, фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності, які у встановлений законом строк не повідомили про відкриття або закриття рахунків у банках, фінансові санкції у вигляді стягнення від 20 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

11. Прикінцеві положення

1. Закони України «Про внесення до деяких законів України змін щодо відкриття банківських рахунків» набирає чинності з дня опублікування.

2. До створення належних умов для здійснення контролю за проведенням операцій на рахунках у банках, у тому числі щодо плати податків і зборів (зборів заохочувальних) за наявності у юридичних осіб та фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності рахунків в банках, їх філій та відділень.

4. Юридична особа, фізична особа — суб'єкт підприємницької діяльності протягом трьох робочих днів з дня відкриття або закриття наявного рахунку у банку визначає один із рахунків в національній валюті як основний, на якому обліковується підприємство, що спливає (са створюється) у безспірному порядку, та повідомляє номер цього рахунку відповідному податковому органу та банкам, в яких відкриті додаткові рахунки.

Банки, в яких юридичні особи, фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності відкривають наступні додаткові рахунки, протягом трьох робочих днів повідомляють банк, в якому відкрито основний рахунок, про відкриття значимих рахунків.

При надходженні розрахункових документів щодо списання (стягнення) у безспірному порядку сум податкових зобов'язаностей банків за різні недостатності (відсутності) коштів на основному рахунку повідомляють юридичним особам, фізичним особам — суб'єктам підприємницької діяльності про надходження значимих документів. Юридичні особи, фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності за таких обставин зобов'язані протягом трьох робочих днів перерахувати своїм розрахунковим документам залишки коштів з інших розрахункових (поточних) рахунків на основний рахунок для забезпечення погашення зазначеної зобов'язаності або провести погашення такої зобов'язаності з додаткового рахунку.

Номер основного банківського рахунку юридичних осіб, фізичних осіб — суб'єктів підприємницької діяльності вказується в усіх випадках укладення ними цивільно-правових угод у письмовій формі.

5. Національний банк України визначає порядок нумерації банківських рахунків клієнтів та ведення параметрів їх аналітичного обліку з обов'язковим включенням податкового номера клієнта.

6. До приєднання до відповідності із цим Законом інших законодавчих актів щодо, у частині, що не суперечить йому.

7. Кабінет Міністрів України та Національний банк України:

протягом місяця після набрання чинності цим Законом подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до відповідних законів України; протягом двох тижнів після набрання чинності цим Законом прийняти рішення, спрямовані на його виконання, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність із зазначеним Законом.

Президент України
Л. КУЧМА

м. Київ,
16 грудня 1997 року.
№ 725/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)»

Верховна Рада України постановляє:

Внести до Закону України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 42, ст. 201) такі зміни:

1. У статті 1:

1) змінити:

цифри і слова

«1806 90 110 - Шоколад із начинкою або без начинки»

цифрами і словами

«1806 90 110 - Шоколад із начинкою або без начинки, інші шоколадні продукти»

цифри і слова

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок) заморожені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок) заморожені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок) заморожені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок) заморожені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 39 130 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок, половинки, четвертинки) свіжі або охолоджені»

цифрами і словами

«0207 41 510 - Частини тушок домашньої птиці (окорочок) заморожені»

цифрами і словами

«2710 00 110 - Легкі дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 150 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 150 - Для хімічних перетворень в процесах, не вказаних в 2710 00 110»

цифрами і словами

«2710 00 210 - уайт-спірит»

цифрами і словами

«2710 00 250 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 310 - Бензин авіаційний»

цифрами і словами

«2710 00 370 - паливо безпосереднє реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 390 - ініші легкі фракції»

цифрами і словами

«2710 00 410 - Середні дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 450 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 510 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 550 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 590 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 610 - ініші легкі фракції»

цифрами і словами

«2710 00 650 - Середні дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 690 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 730 - Для хімічних перетворень в процесах, не вказаних в 2710 00 410»

цифрами і словами

«2710 00 770 - Для ініші шлей: газ (керосин)»

цифрами і словами

«2710 00 810 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 850 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 890 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 930 - ініші легкі фракції»

цифрами і словами

«2710 00 970 - Середні дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 1010 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 1050 - Для хімічних перетворень в процесах, не вказаних в 2710 00 410»

цифрами і словами

«2710 00 1090 - Для ініші шлей: газ (керосин)»

цифрами і словами

«2710 00 1130 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 1170 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 1210 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 1250 - ініші легкі фракції»

цифрами і словами

«2710 00 1290 - Середні дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 1330 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 1370 - Для хімічних перетворень в процесах, не вказаних в 2710 00 410»

цифрами і словами

«2710 00 1410 - Для ініші шлей: газ (керосин)»

цифрами і словами

«2710 00 1450 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 1490 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 1530 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 1570 - ініші легкі фракції»

цифрами і словами

«2710 00 1610 - Середні дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 1650 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 1690 - Для хімічних перетворень в процесах, не вказаних в 2710 00 410»

цифрами і словами

«2710 00 1730 - Для ініші шлей: газ (керосин)»

цифрами і словами

«2710 00 1770 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 1810 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 1850 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 1890 - ініші легкі фракції»

цифрами і словами

«2710 00 1930 - Середні дистилати»

цифрами і словами

«2710 00 1970 - Для специфічних процесів»

цифрами і словами

«2710 00 2010 - Для хімічних перетворень в процесах, не вказаних в 2710 00 410»

цифрами і словами

«2710 00 2050 - Для ініші шлей: газ (керосин)»

цифрами і словами

«2710 00 2090 - паливо реактивне»

цифрами і словами

«2710 00 2130 - ініші»

цифрами і словами

«2710 00 2170 - паливо реактивне»

цифрами і словами

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 68 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку партій «Національний фронт» (Конгрес Українських Націоналістів, Українська консервативна республіканська партія, Українська республіканська партія)

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 68 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Національний фронт», утвореного Конгресом Українських Націоналістів, Українською консервативною республіканською партією та Українською республіканською партією в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані виборчим блоком «Національний фронт», і встановила, що документи, передані частиною 7 статті 3 та частиною 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього Закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральною виборчою комісією постановляється:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Національний фронт» у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Національний фронт» до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії

М. РИБЕЦЬ

Секретар Центральної виборчої комісії

Я. ДАВІДОВИЧ

1. Луцьченко Леонід Григорович — народний депутат України, почесний голова Української республіканської партії, Київська обл., «Києво-Святошинський район, село Хлів»
2. Степанюк Ярослав Іосифович — народний депутат України, голова Конгресу Українських Націоналістів, м. Львів
3. Хмара Степан Іванович — народний депутат України, голова Української консервативної республіканської партії, Львівська обл., м. Червоноград
4. Білас Іван Григорович — народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань боротьби із корупцією та організованою злочинністю, м. Київ
5. Яворницький Богдан Харитонович — народний депутат України, голова Української республіканської партії, м. Київ
6. Жижко Сергій Андрійович — заступник голови Конгресу Українських Націоналістів, м. Київ
7. Колесніченко Юрій Васильович — президент Української міжнародної компанії з газифікації та будівництва «Консолід-Континентал», Автономна Республіка Крим, м. Симферополь
8. Гавдица Іван Михайлович — учитель Саранчухівської школи Бережанського району Тернопільської обл., Тернопільська обл., Бережанський район, село Саранчуки
9. Шибіко Анатолій Володимирович — заступник голови Української республіканської партії, м. Київ
10. Бєда Віктор Васильович — президент юридично-видавничого концерну «Срібна Земля», м. Ужгород
11. Сіренко Геннадій Олександрович — голова секретаріату Конгресу Українських Націоналістів, м. Хмельницький
12. Шандорук Олександр Іванович — народний депутат України, м. Київ
13. Новосільський Михайло Андрійович — виконавчий директор Тернопільського обласного об'єднання Асоціації фермерів України, заступник голови Української консервативної республіканської партії, м. Тернопіль
14. Павловський Михайло Антонович — народний депутат України, м. Київ
15. Крушник Роман Михайлович — народний депутат України, м. Івано-Франківськ
16. Проник Саген Васильович — народний депутат України, м. Київ
17. Любас Іван Васильович — головний редактор газети «Клич нації», голова Центральної обласної організації Української консервативної республіканської партії, м. Житомир
18. Губка Іван Михайлович — пенсіонер, голова Львівської обласної організації Конгресу Українських Націоналістів, м. Львів
19. Парубчик Орест Іванович — голова Львівської обласної організації Української республіканської партії, м. Львів
20. Матковський Олег Богданович — народний депутат України, м. Київ
21. Коженицько Геннадій Геннадійович — начальник Волинського обласного управління державного комітету України у справах захисту прав споживачів, м. Луцьк
22. Мельник Мирослава Степанівна — директор державної будівельно-монтажної фірми «Івано-Франківськбуд», м. Івано-Франківськ
23. Забаріло Любомила Якимівна — голова Київської обласної організації УРП Київська обл., смт Буча
24. Росоловський Володимир Олексійович — учитель, голова Тернопільської обласної організації УКРП, Тернопільська середня школа № 6, м. Тернопіль
25. Цявль Володимир Іванович — слухач Дипломатичної академії, Міністерство закордонних справ України, село Крилів Короського району Рівненської обл.
26. Винар Ростислав Любомирович — лікар-хірург, Дніпропетровська міська лікарня шийної допомоги, м. Дніпропетровськ
27. Олійник Марія Василівна — заступник голови Донецької обласної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка, м. Донецьк
28. Діленко Борис Степанович — голова Тернопільської обласної організації УРП, Тернопільська обл., м. Підволочиськ
29. Перетичук Михайло Васильович — учитель української мови та літератури, м. Олеса, середня школа № 39, м. Олеса
30. Філич Степан Андрійович — президент закритого акціонерного товариства «АМХ-Зап», м. Івано-Франківськ
31. Воловчук Богдан Іванович — завідувач юридичного відділу, голова Львів-

- ської обласної організації УКРП, Дрогобицький міський комітетком, Львівська обл., м. Трускавець
32. Ратушний Михайло Ярославич — народний депутат України, Верховна Рада України, м. Київ
33. Тевельно Володимир Петрович — радник голови Хмельницької міськради, Хмельницька обл., м. Деражня
34. Керзюк Василь Іванович — проєктор Хмельницького інституту економіки підприємництва, м. Хмельницький
35. Рибчишин Володимир Всеволодович — керівник економічного центру Інституту економіко-соціальних проблем «Республіка», м. Харків
36. Сит Олександр Максимович — помічник-консультант народного депутата України, Верховна Рада України, м. Івано-Франківськ
37. Проківцев Володимир Миколайович — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Нойштедт», м. Київ
38. Налесюк Ігор Михайлович — тимчасово не працює, голова Запорізької обласної організації УКРП, м. Запоріжжя
39. Антонович Юрій Тарасович — голова секретаріату Львівської обласної організації Конгресу, м. Львів
40. Хомич Микола Васильович — народний депутат України, м. Київ
41. Лутаків Саген Олександрович — народний депутат України, м. Київ
42. Шкляр Василь Михайлович — прес-секретар Української республіканської партії, м. Київ
43. Давиденко Олександрович — начальник кафедри стратегії, генерал-лейтенант, Академія Збройних сил України, м. Київ
44. Балабай Леоніда Миколайівна — науковий співробітник Науково-дослідного прикладного інституту Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
45. Орос Олександр Михайлович — пенсіонер, голова Закарпатської обласної організації УКРП, м. Ужгород
46. Березюк Володимир Іванович — заступник голови Хмельницької обласної організації КУН, м. Хмельницький
47. Коменченко Петро Петрович — директор Інституту українознавства, м. Київ
48. Ухач Яків Іванович — голова Львівського комітету захисту прав громадян, м. Львів
49. Курчак Федір Антонович — помічник-консультант народного депутата України, Рівненська обл., Короський район, село Новий Корєць
50. Шандиць Петро Євдокимович — народний депутат України, Верховна Рада України, м. Київ
51. Себіба Микола Максимович — ст. викладач кафедри української мови Криворізького педінституту
52. Шандиць Богдан Васильович — пенсіонер, голова «Івано-Франківської обласної організації УКРП, Івано-Франківська обл., м. Буриштин
53. Коваль Валентин Олександрович — виконавчий директор закритого акціонерного товариства «Україносперектєкція», м. Київ
54. Сокулякська Олена Василівна — вчитель, Дніпропетровська школа-інтернат № 6, м. Дніпропетровськ
55. Косташ Ігор Іванович — зав. кафедрою вищої математики Чернівецького технологічного інституту, м. Чернівці
56. Таран Леся Іосифівна — голова секретаріату ЛР, Львівська обл., Жовківський район, село Малехів
57. Максимович Олег Володимирович — приватний адвокат, м. Луцьк
58. Лепенюк Олександр Іванович — заступник директора фірми «ВВЛ-аудит», м. Харків
59. Михайленко Ганна Василівна — пенсіонерка, член проводу УКРП, м. Олеса
60. Прияк Євген Олександрович — перший заступник голови Калуської райдержадміністрації, м. Калущ
61. Кірючак Остап Миколайович — начальник відділу у справах захисту населення від наслідків аварії на ЧАЕС Чернівецької обласної адміністрації, м. Чернівці
62. Панчук Мирослава Миколайівна — пенсіонерка, м. Львів
63. Журавель Станіслав Володимирович — слюсар-сварник, Чернівецький технологічний інститут, м. Чернівці
64. Павлів Богдан Дмитрович — пенсіонер, Київська обл., м. Вишгород
65. Білинко Олександра Олександрівна — керівник народної самодіяльної студиї образотворчого мистецтва «Шевченка край» Городищенського району Палацу культури, Черкаська обл., м. Городище
66. Ляличенко Борис Васильович — комендант, голова Олександрівської обласної організації УКРП, Олександрівський академічний театр опер та балету, м. Олеса
67. Зелецький Михайло Юрійович — пенсіонер, м. Івано-Франківськ
68. Давидів Валерій Григорович — інженер-електроник Донецького підприємства обчислювальної техніки та інформатики, м. Донецьк
69. Ковальчук Леонід Юрійович — викладач кафедри національного інформаційного центру, смт Гребини Васильківського району Київської обл., Київська обл., Васильківський район, смт Гребини
70. Ткаченко Василь Степанович — заст. управиляння Київської міськдержадміністрації, Київська обл., м. Боярка
71. Погрібний Анатолій Григорович — професор, Інститут журналістики, Державного національного університету ім. Т. Шевченка, м. Київ
72. Єрмаков Валентин Євдокимович — голова Кримської організації УРП, Крим, м. Симферополь
73. Нікітський Михайло Архипович — директор Товариства з обмеженою відповідальністю школи І-ІІ ст, Тернопільська обл., Тернопільський район, село Товстолуг
74. Пилипчук Сергій Петрович — письменник, Спілка письменників України, м. Київ
75. Бабич Микола Васильович — менеджер Сумського регіонального центру сервісних аукціонів, Сумська обл., м. Троїцьке
76. Маторчук Юрій Іванович — педагог санітарію «Юність», Львівська обл., м. Трускавець
77. Шандиць Ігор Михайлович — перший заступник начальника Головного управління контролю за благоустроєм м. Києва, м. Київ
78. Колесніченко Степан Павлович — голова Київської організації «Спілка письменників України, Спілка письменників України
79. Кравчук Ігор Андрійович — помічник-консультант народного депутата України, Верховна Рада України, Житомирська обл., Жуківський район, село Бистрик
80. Дубиш Богдан Іосифович — інженер-технолог Тернопільського рефрижераторного заводу, м. Тернопіль
81. Косташ Ігор Іванович — завідувач відділу Фізико-механічного інституту Національної академії наук України, м. Львів
82. Хаваров Михайло Олександрович — голова правління ЗАТ «ВОЛАР», м. Київ
83. Трубачук Анатолій Фотіович — професор Національного педагогічного університету, ім. Драгоманова, м. Київ
84. Вельчико Лев Дмитрович — доцент кафедри теоретичної механіки Держуніверситету «Львівська політехніка», Львівська обл., м. Миколаїв
85. Якубович Філіпп Христович — вч-

- тель географії Чернівецької загальноосвітньої школи № 27, м. Чернівці.
86. **Бартік Євген Григорович** — заступник голови Тернопільської обласної організації УРП, м. Тернопіль
87. **Скоколюк Андрій Михайлович** — юрист Комітету захисту прав громадян у справах, м. Львів
88. **Івасюк Богдан Михайлович** — лікар-хірург Лубенської центральної районної лікарні, Полтавська обл., м. Лубни
89. **Саранчук Василь Михайлович** — заступник голови облдержадміністрації з питань гуманітарної політики Івано-Франківської облдержадміністрації, м. Івано-Франківськ
90. **Гребенюк Тарас Володимирович** — голова товариства «Вертеп» м. Тернопіль, м. Тернопіль
91. **Малець Олександр Омельчович** — аспірант кафедри історії стародавнього сходу Ужгородського держуніверситету, Закарпатська обл., м. Мукачеве
92. **Явчук Микола Андрійович** — лікар-хірург Ужницької обласної лікарні, м. Хмельницький
93. **Шевченко Павло Іванович** — генеральний директор компанії «Юріс ЛТД», Миколаївська обл., Березанський район, село Красне
94. **Астемчук Ігор Тарасович** — учитель Польської загальноосвітньої школи І-ІІІ ст., Івано-Франківська обл., м. Снятин
95. **Трач Богдан Павлович** — лікар-хірург Львівської обласної центру медико-соціальної реабілітації, м. Львів
96. **Івчук Марія Васильівна** — доцент Симферопольського держуніверситету, Крим, м. Симферополь
97. **Даченко Валентина Олександрівна** — викладач Криворозького державного педагогічного Інституту, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
98. **Кравецький Роман Іванович** — начальник прайвату багатопрофільної колективної фірми «Рубіж», м. Житомир
99. **Бабич Сергій Олексійович** — тимчасово не працює, м. Житомир
100. **Сталюк Василь Васильович** — заступник голови Кам'янсько-Бузької райдержадміністрації, Львівська обл., м. Кам'янка-Бузька
101. **Москальчук Микола Іванович** — старший науковий співробітник Інституту спеціального господарства «Людське» Української академії аграрних наук, м. Житомир
102. **Гурман Василь Васильович** — безробітний, Закарпатська обл., м. Мукачеве
103. **Бабуринка Ростислав Іванович** — викладач психіатрії та медичної психології Львівського медичного університету, Львівська обл., м. Стрий
104. **Друмон Валерій Ігорович** — доцент, викладач Миколаївського державного педінституту, м. Миколаїв
105. **Ветеріє Юрій Сергійович** — перший заступник голови Львівської обласної організації УРП, м. Львів
106. **Гудзь Віктор Васильович** — доцент кафедри історії в культурологічному Інституті Львівського державного педагогічного інституту, Запорізька обл., м. Мелітополь
107. **Остапучук Олексій Михайлович** — голова Рахівської райдержадміністрації, Львівська обл., м. Рахів
108. **Романівський Миколай Ігорович** — інженер І-ї категорії обласного державного підприємства електроніки «Тернопільськелем», м. Тернопіль
109. **Сичко Валерій Володимирович** — провідний науковий співробітник Інституту психології ім. Костюка Академії психологічних наук України, м. Київ
110. **Лемішко Борис Богданович** — головний лікар П'ятого хімічного поліклініки, м. Львів
111. **Ніжко Віталій Тимофійович** — виконавробудівельного кооперативу «Гарант», м. Київ
112. **Серета Степан Васильович** — поміч-
- ник-консультант народного депутата України, Верховна Рада України, м. Львів
113. **Цирюк Микола Васильович** — пенсіонер Міністерства оборони України, м. Київ
114. **Шевченко Євген Петрович** — пенсіонер, м. Дніпропетровськ
115. **Решетар Роман Іванович** — математик-програміст Тернопільського академії народного господарства, Тернопільська обл., Тернопільський район, с. Велика Гаї
116. **Малець Юрій Прокопович** — професор Українського державного аграрного університету, м. Київ
117. **Рибін Петро Анатолійович** — безробітний, Олександрія обл., м. Татарбунари
118. **Кат Сергій Миколайович** — журналіст Української видавничої спілки, м. Київ
119. **Шентницький Андрій Богданович** — начальник охорони товариства з обмеженою відповідальністю «ТОВ-ТРИ», Тернопільська обл., смт Шаполицький
120. **Байбі Олена Михайлівна** — головний редактор Івано-Франківської обласної телебачення «Галичина», м. Івано-Франківськ
121. **Коруха Володимир Богданович** — заступник начальника Львівської обласної управи зовнішньоекономічних зв'язків, Львівська обл., Стрийський район, село Колодизня
122. **Тимоха Віктор Костянтинович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Тернопільське експертне агентство» м. Тернопіль
123. **Шевченко Віталій Володимирович** — голова Грамадського інституту розробок та управління соціально-економічними проектами, кандидат економічних наук, м. Харків
124. **Ковалчук Павло Іванович** — завідувач лабораторії Інституту гірничої науки, м. Київ
125. **Явчук Ярослав Іванович** — заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Підприємство електромехабрику», м. Львів
126. **Кашинський Мар'ян Іванович** — професор Волинського державного університету, м. Луцьк
127. **Братіш Степан Іванович** — головний ординатор Конгресу Українських Націоналістів, м. Київ
128. **Осач Володимир Костянтинович** — співзасновник відкритого товариства «Ковельськитиш», Волинська обл., м. Ковель
129. **Писак Роман Іванович** — головний механік товариства з обмеженою відповідальністю «Тернопільське хлібопекарське експериментальне об'єднання», м. Тернопіль
130. **Товариш Микола Федорович** — доцент Кременчуцького державного політехнічного інституту, Полтавська обл., Кременчуцький район, село Поток
131. **Поніаш Володимир Германович** — асистент кафедри історії-філософії і культури Волинського державного університету, м. Луцьк
132. **Балвир Іван Дмитрович** — заступник начальника управління з охорони праці Петрівського шахтобудівельного управління № 1 державного відкритого акціонерного товариства «Прест» «Донецьквуглебу», м. Донецьк
133. **Батюк Юрій Орестович** — директор Заплицького районного центру зайнятості населення м. Львова, м. Львів
134. **Григорів Ігор Ісидорович** — викладач Прогібожського педінституту, Львівська обл., м. Холмів
135. **Озерко Микола Михайлович** — директор державного комунального підприємства «Львівськектранс», м. Львів
136. **Поважний Євгеній Васильович** — тимчасово не працює, Тернопільська обл., Борів
137. **Маларчук Володимир Дмитрович** — тимчасово не працює, м. Черкаси
138. **Кравчук Олександр Федорович** — викладач відділу у справах міграції Волинської облдержадміністрації, м. Луцьк
139. **Блюєв Олександр Васильович** — головний конструктор відкритого акціонерного товариства «Тетрапільне об'єднання», м. Умань
140. **Вороньків Микола Федосієвич** — голова Франківської районної організації УРП м. Львова, м. Львів
141. **Вішат Іван Осипович** — голова Мало-чорнобізької сільської ради, Тернопільська обл., Чортківський район, село Мали Чорнобіж
142. **Курко Ігор Володимирович** — працівник робітних шахт 9-10 Марганецького гірничо-збагачувального комбінату, Дніпропетровська обл., м. Марганець
143. **Фещенко Петро Петрович** — учитель історії загальноосвітньої школи І-ІІІ ступеня, село Богдан Рахівського району Закарпатської області, Закарпатська обл., Рахівський район, село Богдан
144. **Білодіденко Станіслав Віталійович** — аспірант Дніпропетровського державного технічного університету залізничного транспорту, м. Дніпропетровськ
145. **Мельничук Федір Петрович** — тимчасово не працює, Київська обл., м. Рагуша
146. **Рабуня Геннадій Анатолійович** — тимчасово не працює, Донецька обл., м. Краматорськ
147. **Романів Володимир Андрійович** — заступник голови Вишгородської міської ради Київської області, Київська обл., м. Вишгород
148. **Довгалюк Борис Петрович** — професор Дніпропетровського технічного університету, Дніпропетровська обл., м. Дніпропетровськ
149. **Котів Юрій Михайлович** — начальник відділу Тернопільського державного центру сертифікації акцій, м. Тернопіль
150. **Геза Микола Мусійович** — заступник редактора газети «Краматорська правда», Донецька обл., м. Краматорськ
151. **Крупник Петро Федорович** — директор СШ № 97 м. Львова, м. Львів
152. **Явчук Валерій Миколайович** — головний інженер підприємства «Стрийтеплокомуненерго», Львівська обл., Стрийський район, м. Моршин
153. **Черняк Володимир Михайлович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Серамкі», Тернопільська обл., м. Березані
154. **Парубчик Іван Орестович** — студент Львівського університету «Львівська політехніка», м. Львів
155. **Нігулюк Тарас Дмитрович** — лікар-гінеколог Заплицької лікарні м. Шепетівка, Хмельницька обл., м. Шепетівка
156. **Дятлова Микола Олександрович** — голова Бердянської міської організації УРП, Запорізька обл., м. Бердянськ
157. **Хобот Павло Васильович** — тимчасово не працює, м. Дніпропетровськ
158. **Ваньків Тарас Павлович** — керівник видавничого відділу товариства з обмеженою відповідальністю «Джур», м. Тернопіль
159. **Руденко Валерій Петрович** — заступник голови Олександрівського обласного підприємства Науково-технічного товариства радіотехніки, електроніки та зв'язку України, м. Олександрія
160. **Каніва Ірина Іванівна** — завідувач відділення соціальної допомоги населення Ратнівської райдержадміністрації Волинської обл., Волинська обл., Ратнів
161. **Борисницький Микола Михайлович** — перший заступник голови Косівської райдержадміністрації, Косівський район, село Шешори
162. **Лемішко Олександр Богданович** — хірург «Львівської обласної клінічної лікарні, Львівська обл., м. Пустомити
163. **Кіндзерський Богдан Михайлович** — заступник голови Зборівської районної ради, Тернопільська обл., м. Зборів
164. **Кирчук Юрій Анатолійович** — доцент кафедри новітньої історії Львівського державного університету ім. І. Франка, м. Львів
165. **Міхас Нестор Іванович** — викладач історії будівельного технікуму, м. Чернівці, м. Чернівці
166. **Гринька Ігор Григорович** — генеральний директор Українсько-польського об'єднання підприємства «РЕМ», м. Львів
167. **Дзівичук Дмитро Іванович** — начальник управління освіти Івано-Франківської облдержадміністрації, м. Івано-Франківськ
168. **Дивич Богдан Степанович** — лікар-хірург Новоолександрівської центральної лікарні, Волинська обл., м. Новоолександрів
169. **Трухан Валерій Іванович** — головний енергетик Кременчуцького заводу металовиробів, м. Кременчук
170. **Кравчук Ігор Зіновійович** — інженер-конструктор Науково-дослідного інституту фізико-математичної телефонії, м. Київ
171. **Івкілюк Лариса Вісвітнівна** — старший викладач Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова, м. Київ
172. **Гриньченко Іван Васильович** — заступник голови Львівської обласної організації УРП, м. Львів
173. **Даченко Валерій Петрович** — голова громадської організації «Спадщина», м. Київ
174. **Піддубний Євген Михайлович** — інженер-конструктор відкритого акціонерного товариства «Лічмашпріль», Полтавська обл., м. Лубни
175. **Романів Василь Васильович** — головний державний інспектор Департаменту охорони праці, Запорізьке територіальне управління, м. Запоріжжя
176. **Стан Віктор Іванович** — заступник директора приватної фірми «ЕСКО Діагност», м. Дніпропетровськ
177. **Магас Микола Федорович** — викладач Стрийського міського художнього професійно-технічного училища № 16, Львівська обл., м. Стрий
178. **Миренко Валентина Олексівна** — адвокат юридичної консультації Самарського району м. Дніпропетровськ, м. Дніпропетровськ
179. **Гусак Ларіс Юліївна** — пенсіонер, м. Львів
180. **Петренко Валентина Іванівна** — учитель Жовтківської середньої школи № 11, Дніпропетровська обл., м. Житків Воли
181. **Касичук Петро Юрійович** — пенсіонер, голова Тернопільського братства ОУН-УА «Лисича», м. Тернопіль

Конкурс Українських націоналістических консервативних партій
Укрїнська республіканська партія
Б. ЯРОШНСЬКИЙ

Громадяни, вклячені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах на багатомандатному загальнодержавному виборчому округу № 1 виборчого блоку партії «Національний фронт» (Конкурс Українських Націоналістических, Українських консервативних республіканських партій, Українська республіканська партія), об'єднані в виборчий блок, м. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

Згідно з вимогами ст. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» необхідно заповнити перші дві колонки у таблиці виборчого блоку партії «Національний фронт» (Конкурс Українських Націоналістических, Українських консервативних республіканських партій), які відображають на виборчих бюлетенях.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх років	Рік народження	Посада (звання), місце роботи та навчання	Партія належності	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Лук'яненко Лекко Григорович	має	має	проживає	1927	народний депутат України, членський голова Української республіканської партії, Київська обл., Кірово-Світлинський район, с. Хортів	член УРП	не має
2	Стецюк Ярослав Іосифович	має	має	проживає	1920	народний депутат України, голова Конгресу Українських Націоналістів, м. Львів	член КУН	не має
3	Хмаря Степан Ілліч	має	має	проживає	1937	народний депутат України, голова Української консервативної республіканської партії, Львівська обл., м. Чернівці	член УКРП	не має
4	Білас Іван Григорович	має	має	проживає	1947	народний депутат України, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань боротьби із корупцією та організованою злочинністю, м. Київ	безпартійний	не має
5	Ярошницький Богдан Харитонович	має	має	проживає	1947	народний депутат України, голова Української республіканської партії, м. Київ	член УРП	не має

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ЧЛЕНІВ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Місцемнаходженням Уповноваженого є столиця України — місто Київ.

Розділ II. ПРИЗНАЧЕННЯ НА ПОСАДУ, ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОСАДИ ТА ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ УПОВНОВАЖЕНОГО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ З ПРАВ ЛЮДИНИ

Стаття 5. Вимоги до кандидатів на посаду Уповноваженого та призначення на посаду Уповноваженого. Уповноважений призначається на посаду і звільняється з посади Верховною Радою України таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів.

Уповноваженим може бути призначено громадянина України, який на день обрання досяг 40 років, володіє державною мовою, має високі моральні якості, досвід правозахисної діяльності та протягом останніх п'яти років проживав в Україні.

Не може бути призначено Уповноваженим особу, яка має судимість за вчинення злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку.

Уповноважений призначається строком на п'ять років, який починається з дня прийняття ним присяги на сесії Верховної Ради України.

Стаття 6. Порядок висування кандидатур на посаду Уповноваженого. Пропозиції щодо кандидатур(и) на посаду Уповноваженого вносять Голова Верховної Ради України або депутати України від конституційного складу Верховної Ради України. Відповідний комітет Верховної Ради України подає Верховній Раді України висновки щодо кожної кандидатури на посаду Уповноваженого, відповідності її вимогам, передбаченим цим Законом, та про відсутність причин, які б перешкодили зайняттю нею цієї посади.

Висування кандидатур для призначення на посаду Уповноваженого здійснюється у двадцятидний строк з наступного дня після:

- 1) набрання чинності цим Законом;
- 2) закінчення строку, на який було призначено Уповноваженого, або припинення його повноважень чи звільнення;
- 3) отримання результатів голосування, якщо Уповноваженого не було призначено.

Голосування проводиться під час пленарних засідань Верховної Ради України таємним голосуванням, але не раніш як через десять днів і не пізніше, ніж через двадцять днів після закінчення строку для висування кандидатів для участі у виборі.

Призначенням вважається той кандидат, за якого проголосувала більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України, про що приймається рішення.

Якщо на посаду Уповноваженого було висувано більше, ніж два кандидати і жодного з них не було призначено, Верховна Рада України проводить повторне голосування по двох кандидатах, які отримали найбільшу кількість голосів.

Повторне голосування з призначення Уповноваженого проводиться в порядку, визначеному цим статтею.

У разі, якщо жоден із кандидатів на посаду Уповноваженого не набрав необхідної кількості голосів, знову

проводиться висування кандидатів для призначення на посаду Уповноваженого.

Стаття 7. Присяга Уповноваженого.

При вступі на посаду Уповноваженого на пленарному засіданні Верховної Ради України складає присягу такого змісту: «Я (ім'я та прізвище), заступаючи на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, урочисто присягаю чесно та сумлінно захищати права і свободи людини і громадянина, добросовісно виконувати свої обов'язки, дотримуватися Конституції України і законів України та не порушувати справедливості і власною совістю. Зобов'язуюся діяти незалежно, неупереджено, з інтересом людини і громадянина».

Повноваження Уповноваженого починаються з моменту складання присяги.

Стаття 8. Несумісність посади Уповноваженого.

Уповноважений не може мати представницького мандата, обіймати будь-які інші посади в органах державної влади, виконувати роботу у виконавчих органах державної влади, органах місцевого самоврядування, об'єднанні громадян, підприємствах, а також організаціях незалежно від форм власності, крім викладацької, наукової або іншої творчої діяльності.

Він не може бути членом будь-якої політичної партії.

За наявності обставин, зазначених у частині першій та другій цієї статті, Уповноважений повинен їх усунути протягом десяти днів після його призначення. До усунення зазначених обставин він не може складати присяги.

Якщо обставини, зазначені в частині першій та другій цієї статті, виникли під час діяльності Уповноваженого, вони повинні бути усунені протягом десяти днів з дня, коли про це стало відомо.

У разі неможливості усунути їх протягом десяти днів Уповноважений зобов'язаний зробити у зазначений строк запис про відмову виконувати будь-які інші доручення чи повноваження, крім тих, що належать Уповноваженому.

Якщо протягом зазначеного строку Уповноважений не виконає встановлених вимог, його повноваження припиняються і Верховна Рада України зобов'язана звільнити його з посади. Нове висування кандидатур і призначення Уповноваженого здійснюються за процедурою, передбаченою статтею 6 цього Закону.

Стаття 9. Припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого.

Повноваження Уповноваженого припиняються в разі:

- 1) відмови його від подальшого виконання обов'язків шляхом подання заяви про складення своїх повноважень;
- 2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо його;
- 3) набрання законної сили рішенням суду про визнання особи, яка обіймає посаду Уповноваженого, безвісно відсутньою або про оголошення її померлою;
- 4) складення присяги новообранним Уповноваженим;
- 5) смерті особи, яка обіймає посаду Уповноваженого.

Верховна Рада України приймає рішення про звільнення з посади Уповноваженого до закінчення строку, на який його було обрано, у разі:

- 1) порушення присяги;
- 2) порушення вимог щодо несумісності діяльності;
- 3) припинення громадянства України;
- 4) неспроможності протягом більше чотирьох місяців відправити викону-

вати обов'язки через незадовільний стан здоров'я чи втрату праездатності.

Висновок щодо наявності підстав для звільнення з посади Уповноваженого повинна дати тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради України.

Верховна Рада України за наявності зазначених у цій статті підстав розглядає питання і приймає відповідну постанову про звільнення з посади Уповноваженого за поданням Голови Верховної Ради України або не менш як однієї четвертої народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Уповноваженим вважається звільнення з посади, якщо за не проголосувала більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Припинення повноважень та звільнення з посади Уповноваженого оформлюється відповідною постановою Верховної Ради України.

Розділ III. ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ УПОВНОВАЖЕНОГО

Стаття 10. Секретаріат Уповноваженого.

Для забезпечення діяльності Уповноваженого утворюється секретаріат, який є юридичною особою, має свій рахунок у банку та печатку встановленого зразка.

Структура секретаріату, розподіл функцій та інші питання щодо організації його роботи регулюються Положенням про секретаріат Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (далі — Положення). На працівників секретаріату поширюється дія Закону України «Про державну службу». Положення та кошторис секретаріату затверджуються Уповноваженим у межах кошторису витрат, пов'язаних із діяльністю Уповноваженого. Призначення на посаду та звільнення працівників секретаріату здійснюються Уповноваженим.

При Уповноваженому з метою надання консультативної підтримки, проведення наукових досліджень, а також вивчення пропозицій щодо поліпшення стану захисту прав і свобод людини і громадянина може створюватися консультативна рада (яка може діяти і на громадських засадах) із осіб, що мають досвід роботи в галузі захисту прав і свобод людини і громадянина.

Стаття 11. Представники Уповноваженого.

Уповноважений має право призначати своїх представників у межах виділених коштів, затверджених Верховною Радою України.

Організація діяльності та межі повноважень представників Уповноваженого регулюються Положенням про представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, яке затверджується Уповноваженим.

Стаття 12. Порядок фінансування діяльності Уповноваженого.

Фінансування діяльності Уповноваженого здійснюється за рахунок Державного бюджету України та щорічно передається в нього окремим радком.

Уповноважений розробляє, подає на затвердження Верховній Раді України та виконує кошторис своїх витрат.

Фінансова звітність подається Уповноваженим у порядку, встановленому законодавством України. Верховна Рада України і відповідні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування створюють необхідні умови для діяльності Уповноваженого, його секретаріату та представників.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Парламентський контроль за дотриманням конституційних прав і свобод людини і громадянина та захист прав кожного на території України в межах її юрисдикції на постійній основі здійснює Уповноважений Верховної Ради України з прав людини (далі — Уповноважений), який у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, чинними міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Стаття 2. Сфера застосування Закону. Сферою застосування Закону є відносини, що виникають при реалізації прав і свобод людини і громадянина лише між громадянином України, незалежно від місця його перебування, іноземцем чи особою без громадянства, які перебувають на території України, та органами державної влади, органами місцевого самоврядування та їх посадовими і службовими особами.

Стаття 3. Мета парламентського контролю за дотриманням конституційних прав і свобод людини і громадянина.

Метою парламентського контролю, який здійснює Уповноважений, є:

- 1) захист прав і свобод людини і громадянина, проголошених Конституцією України, законами України та міжнародними договорами України;
- 2) дотримання та повага до прав і свобод людини і громадянина суб'єктами, зазначеними у статті 2 цього Закону;
- 3) запобігання порушенням прав і свобод людини і громадянина або сприяння їх поновленню;
- 4) сприяння приведенню законодавства України про права і свободи людини і громадянина у відповідність з Конституцією України, міжнародними стандартами в цій галузі;
- 5) поліпшення і подальший розвиток міжнародного співробітництва в галузі захисту прав і свобод людини і громадянина;
- 6) запобігання будь-яким формам дискримінації щодо реалізації людською своїх прав і свобод;
- 7) сприяння правовій інформації населення та забезпечення конфіденційності інформації про особу.

Стаття 4. Правовий статус Уповноваженого.

Уповноважений є посадовою особою, статус якої визначається у разі його обрання на посаду Уповноваженого Конституцією України, цим Законом, Законом України «Про державну службу».

Уповноваженим відіє свою діяльність незалежно від інших державних органів та посадових осіб. Діяльність Уповноваженого доповнює існуючі засоби захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина, не відміняє їх і не тягне перед собою компетенції державних органів, які забезпечують захист і поновлення порушених прав і свобод.

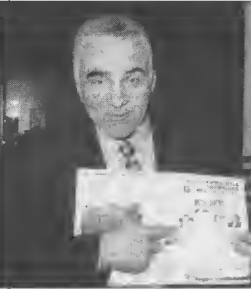
Повноваження Уповноваженого не можуть бути припинені чи обмежені у разі закінчення строку повноважень Верховної Ради України або її розпуску (саморозпуску), введення воєнного або надзвичайного стану в Україні чи в окремих її місцевостях.

Уповноважений має печатку із зображенням малого Державного Герба України та своїм найменуванням.

Освіта

3 маленькою Елладою у серці

ІЗ СЕМИ МІЛЬЙОНІВ греків у світі, котрі розсіялися по 140 країнах, більш як 150 тисяч греків діаспора в Україні. Понад 150 тисяч мешкають у Маріуполі та навколишніх районах Донецьчини, і в національній спростоті краю вони — на протязі міст та в сільській місцевості після українців та росіян.

Маріупольський гуманітарний інститут, відкритий 1991 року з ініціативи міської ради народних депутатів, Донецького держуніверситету і національно-культурного товариства греків, за свій молодий вік не тільки мавши запис на ноги як авторитетний навчальний заклад, а й став досить екотичним центром елілізму в Україні. Студенти осьямні в декілька спеціальностей (а це понад 1200 майбутніх юристів, філологів, економістів, перекладачів, учителів) п'ять років студіюють новогрецьку мову. А після закінчення науки на одному із чотирьох факультетів отримують університетський диплом державного звання.

Завдяки двостороннім угодам про освітнє, наукове і культурне співробітництво, підписаним з радом університету Греції, туїшні студенти їдуть на історичну батьківщину на стажування. Спільно з Салонікським університетом МПІ долучає до освітньо-дослідницької програми «Елліс» — розвитку елілізму в університетах Східної Європи. Причислюється до алуковані надбань греків з усього світу мови і на міжнародних конференціях та семінарах, що відбуваються і в інституті, і в бібліотеці, і в комп'ютерних класах. Одне слово,

маленька грецька оаза для тих, кому Україна замілила матір, і хто, може, ікоіли й не бачив Елладу наяву. Тож, певно, не випадково амеріканський журнал «Тайм» нещодавно назвав ректора Маріупольського гуманітарного інституту, доктора політичних наук професора Костянтина Балabanова одним із видатних греків світу.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Сесійна «рулетка»: або пан, або пропав

Студентські рецепти

ЖАРУЮТЬ: якщо є бажання читати, але, пошми, немає сил. Проте ніяких похиток і обов'язок немає, окрім офіційного навчання, деє працює чи ні? Просто, може, змусити заповновати білі плями в знаннях самотужки.

Звісно, існує чимало вузів, де сумішати працю та навчання практично неможливо. Але, як виявляється, і там студентське відвідування всіх лекцій та семінарів ще не є гарантією успішної здачі іспитів. Загалом, багато матеріалу, що недодають викладачі з різних причин на лекціях, залишається студентами для самостійного опанування. І тут починаються проблеми. Навіть художню літературу в міських бібліотеках дістати не дуже просто — деякі книжки видають лише «під асетау» паспорта чи певної грошової суми. І якщо перше — протизаконно, то друге — обтяжало для нестабільного студентського бюджету. У деяких бібліотеках (як, примі-

ром, імені Леся Українки) тим, хто не має постійної книжкової прописки, книжок не дають вагалі. Крім того, переважна частина цих закладів після 10 днів користування літературою з кожної книжки бере «пенію» в розмірі від 5 до 10 копійок за день. А за користування підручником введено окрему плату. Альтернатива — читальна зала. Але й вона, особливо під час сесійних «капіталів», проблему теж не розв'язує: просидівши декілька в холодній, погано освітлюваній, переповненій залі, друге туди повертатися не хочеться. Звісно, з кожного правила є свій виняток: бібліотекарі почастіш добирають цілі книжки з «читальні» на ніч особливо внопливним

студентам. Врозуміло, за кілька гриєнів «застани», які наступного ранку ніхто й не думав повертати.

Але в «читальних» можна й не сидіти. Існують й обидві шляхи однієї ієїїїї. Іхні рецепти «студентський телефон» передає від курсу до курсу протягом багатьох років.

Виходячи з того, що викладачі — теж люди, не дивно,

що, як дістаючи морального задоволення від результатів своєї кінцевої діяльності, вони не проти левелічної матеріальної компенсації. Одиких задовольняє скромний букет троянд, пара пляшок «Княжого келиха» чи блок «Мальборо», інших — комп'ютерний набір своєї алуковної роботи, чакла друкарського паперу чи багаторимірна колекція якогось докуме-

та. Студенти-заочники одного з вузів розповідали, як один викладач пропонував замість належання контрольної роботи купити свою досить недешеву книгу, а як гарантію доброї здачі іспиту — ще одну, для бібліотеки. А щоб книжки не передавали з рук в руки, їх і підписував особисто кожному його екскалар. Існують і більш астралічні способи складання іспиту: безадагання зяання «Отче ааш», щедрика чи гарна пісня, постійна участь у футбольній вузівській збірці чи активність на громадській з'їзді. Шоправа, кажуть, що в деяких вузах можна «куштити» всю есею тамузом, але розповідають про це комуєш — собі ж гірше.

А тепер — дружина порада. Для нестамітничесь у мистецтво складати есею, спершу асетаки крапле — есетаки вчитися. Азже кодыма казуть: «Якщо до третього курсу студент прапос «на заліковку», то пізніше заліковка починає «працювати» як ноты.

Мар'яна КІРИСКО.

Медицина

ЗГІДНО із законом донором може бути кожний. Проте далеко не кожен громадянин України реалізує цю можливість. За останні п'ять років кількість донорів скоротилася приблизно удвічі. Тільки в столиці їх близько п'яти тисяч. Втім, потреба у крові і плазмі, на жаль, не зменшилася. Київ, приміром, щоразу використовує до 10 тонн еритромаси і близько 5 тонн плазми.

Донором ти можеш і не бути, але маєш право...

Київську станцію переливання крові цілком можна назвати фабрикою крові. Тут і збирають, тестують, переробляють на різні препарати (альбумін, гаммаглобулін тощо), консервують і зберігають. До речі, кількість крові, що міститься у банку, — стратегічна таємниця.

— Будь-яка доза крові, що надходить до нас на станцію, проходить обов'язкову перевірку: тестування на СНД і асоційовані інфекції, гепатит В і С і сифіліс, — пояснює головний Київської станції переливання крові Людмила Занєвська.

— Забезпеченню кров'ю і плазмою 63 медичних установ столиці. Ми — єдина в місті станція, що займається переробкою крові.

Київська станція переливання крові цілком можна назвати фабрикою крові. Тут і збирають, тестують, переробляють на різні препарати (альбумін, гаммаглобулін тощо), консервують і зберігають. До речі, кількість крові, що міститься у банку, — стратегічна таємниця.

— Будь-яка доза крові, що надходить до нас на станцію, проходить обов'язкову перевірку: тестування на СНД і асоційовані інфекції, гепатит В і С і сифіліс, — пояснює головний Київської станції переливання крові Людмила Занєвська.

— Забезпеченню кров'ю і плазмою 63 медичних установ столиці. Ми — єдина в місті станція, що займається переробкою крові.

вигнізана донорська служба безнадійно відстає. Шоправа, нещодавно мер міста Олександр Омельченко виявив розпорядження про створення в Києві єдиного банку крові за новими технологіями.

А ось у морально-етичному плані донорство в наїшій країні вже давно перебувало. У всьому світі — це благородницька, безоплатна процедура. А в нас, зважаючи на соціально-економічні умови, — стає професією. На початку століття донорська служба у Росії, а пізніше і в СРСР була під паргоначем Червоного Хреста. Під час Великої Вітчизняної війни вона перейшла під дах Міністерства оборони, потім Мінорхонроздор'я.

У Союзі працю донора шанували і заохочували талонами на послесіне харчування, вітамінами і грамотами.

Нині, схоже, маси менш свідомі — на голому ентузіазмі кров не збереш і тому благодійну справу змушені були поставити на платну основу. Кабінет міністрів України ухвалив новий порядок оплати донорам за здавання крові та її компо-

Отже, техніки безпеки під час роботи з кров'ю, за словами компетентної особи, дотримуватись безпечно. Донорську кров апробують на спеціальних тест-системах виробництва Франції і США. Вітчизняні аналоги є, проте медики ми покши що не довіряють — наїто велика похибка результатів аналізу.

У технічному і технологічному плані

вигнізана донорська служба безнадійно відстає. Шоправа, нещодавно мер міста Олександр Омельченко виявив розпорядження про створення в Києві єдиного банку крові за новими технологіями.

А ось у морально-етичному плані донорство в наїшій країні вже давно перебувало. У всьому світі — це благородницька, безоплатна процедура. А в нас, зважаючи на соціально-економічні умови, — стає професією. На початку століття донорська служба у Росії, а пізніше і в СРСР була під паргоначем Червоного Хреста. Під час Великої Вітчизняної війни вона перейшла під дах Міністерства оборони, потім Мінорхонроздор'я.

У Союзі працю донора шанували і заохочували талонами на послесіне харчування, вітамінами і грамотами.

Нині, схоже, маси менш свідомі — на голому ентузіазмі кров не збереш і тому благодійну справу змушені були поставити на платну основу. Кабінет міністрів України ухвалив новий порядок оплати донорам за здавання крові та її компо-

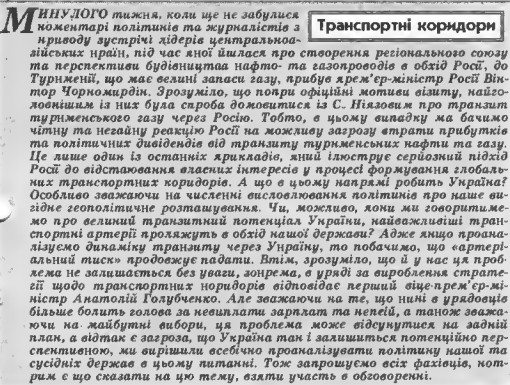
центів. Розцінки визначено з розрахунку 2,4 неоподаткованого мінімуму доходів громадян: за літр крові — 40,0 грн., за літр плазми при ручному методі забору — 37,4 грн., при машинному — 34 грн.

Як повідомили на станції переливання крові, останніми роками значно змінився соціальний склад донорів. Якщо раніше своєю кров'ю поспішали політичні студенти й робітники, то тепер в авангарді виступає інтелігенція і мільйони. З останнім, приміром, Київська станція переливання крові уклала договір про співробітництво.

Теоретично, за законом, донором може бути кожен, але практично це право ще треба заслужити... хорощим здоров'ям, розумним способом життя, нормальним харчуванням. Виходячи з цих вимог, бомжі, дистрофіки, алкоголіки, наркомани, малозабезпечені і неблагополучні в соціальному плані громадяни не можуть бути прийняті до славної когорти «кровних братів».

Ольга ВІТЕР.

"ШОВКОВИХ ШЛЯХІВ"

Чорна дірка

УЖЕ чотири роки наших жителявурійних підприємств не врахуюють і не вівні норми витрачання і ресурсів на виробництво концентрату, чвері склали настип, що імені вчорішні і сьогодні неіспітні наслідки. Своєю чашою обіт витрачанняю політичного м. Валерія Мазура, ноуаєз пача і сьогодні ноуаєз підприємств, а не технічні штаби.

ВІПІКЛА ЧОРНОГО

мається, в якому вона становіть перебуває, у що обходиться її виробництво, якою мірою вона економічно вигідна, чи, навпаки, обходиться.

Все це сприймається, погодо-

Виникла на місці чорної металургії

Але ось щойно в господарсько-виробничі об'єднання «Металургій» надійшло повідомлення, що внаслідок аварії на кузню-світловій раді з'явилися витрати продуктивних сил і виробничі відходи, створилися несприятливі умови для виконання замовлень на випуск металургійної продукції, оскільки втрачається природного газу, коксу, мазу. А електроенергію на відкачування металургійної виробничої води, замість того, щоб шукати можливість скоротити ці витрати.

— Еможе так, що ніхто не подумає, що ми не маємо достатнього шару знань, щоб розв'язати ці завдання чинилих технічного відділу «Металургій» (м. Гірське), — та ще й наважся чинитися привинити, що ми не маємо достатнього шару знань, щоб розв'язати ці завдання чинилих виробничих ресурсів, якщо справді така мета ставилася. Адже наша норма металургія в останні роки прийняла до уваги, що виступає на першорядному місці, а не першорядно.

— Все це справляється, погодьтеся, як несприятливо! Заздалегідь не можна сказати, чи воно логічно такого роду не може бути. Хай справді облік витратності на рівні державної витратності відіграв, але навщо це? Тут або не, або пропав. Дивись лише, щоб не вилетіти в трубу. Врештешки, що галузь зорієнтована нині головним чином на експорт, а не на внутрішній ринок, що витратити там щільну конкуренцію, мають пектися про якомога меншу собівартість і на внутрішньому ринку.

— А хіба це великий секрет, — нічого «якнай» в «Металургпромі», що відзначає юрну дату свого створення, не збиток? Точніше, державі. бо не

[illegible]

Енергозбережен

дисть тут у п'яť раз перенесена до кінця речення.

Загрозливим, критичним вже збитковості вже досягли 10 із 17 підприємств у галузі металургії, 10 комбінатів і феросилію, 10 із 14 коксохімічних, 6 з 7 трубних та 9 з 12 гірничодобувних підприємств. І все тому, насправді, як і хотіли, скоротили за останні п'ять років витрати на енергоносії майже в чотири рази, порівняно з витратами виробництва, вони тим часом ледве не втричі більше почали витратити енергоносії на кожну одиницю продукції.

— А як іще, — запитав генеральний директор об'єднання «Металургій» Василь Харахулук, якщо вже понад десяти років існують фонди галузевої компенсації витрат на енергоносії, чому ж вони не можуть далеко не так, як слід, і працюють вони так ґрунтовно та без повного навантаження?

Ті так надові витрати, переважно на електроенергію, в Україні, як і в інших країнах Європи, мають надто великі ціни. Українці у складок від колидих часів «неекономію економіки», сьогодні, отже, тим паче стало марнотратним. Нинішні ціни на електроенергію в Україні, значно, азиант, та Василь Сергійович ладен нарікати не тільки на них. Натомість погоджується, що свого часу, у 1986–1982 роках, галузь металургії в Україні була найбільш енергоємною, тобто, по суті, непродуктивною, а на закупівлю якої не імпортованого газу, то обслуговування для випуску... мбля або вугля.

Відповідно було — таке ймовірно «замаломером» сьогодні навагодо його інакше як злочинним не назвав. Та гірше, що

[illegible]

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Хроніка. Факти. Події

● Ташкент

Спочатку було слово.
А за ним — діло?

П'ять документів підписано за результатами засідання в Ташкенті спільної українсько-узбецької комісії зі співробітництва, в якому брав участь Прем'єр-міністр України Валерій Пустовийто. Зокрема, узгодено угоду щодо поруху фінансування науково-технічного співробітництва двох країн, про співпрацю Києва і Ташкента та інші. Паралельно також Договір про дружбу і подальший розвиток співробітництва між Україною та Узбецькою Республікою.

В Ташкенті домовлено про створення спільного підприємства з виробництва магістральних і шахтних електровозів. Узгоджено, що Україна стане головним підрядником у будівництві 250-кілометрової залізничної колії в Навоїйській області та ремонті залізничних шляхів Узбекистану. Сума очікуваного контракту на сім років може становити 1,4 мільярда доларів (Ташкент розраховуватиметься серйозно).

Розв'язано і деякі проблеми імпортування базових нафтопродуктів. Україна також запропонуєва Узбекистану взяти участь у випуску літаків АН-70 та АН-140.

● Тель-Авів

Віддати — не віддати?

Прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньягу вилетів до Вашингтона на зустріч з президентом США Біллом Клінтоном, щоб обговорити перешкоди до експлуатації атомної електростанції на півночі території. Він не виключає, що американці вимагатимуть планів відведення ізраїльських військ. Це питання, заявив прем'єр, буде розв'язуватися, виходячи з інтересів Святої землі.

● Тбілісі

Зброєю не досягти миру

Жерінічтво Грузії було і залишається прічиною мирного врегулювання абхазського конфлікту. Тому вже п'ятий рік ми продовжуємо переговорний процес, хоч він поки не дав позитивних результатів», — заявив Президент Грузії Едуард Шеварднадзе. Він закликав усіх представників конфліктуючих сторін не піддаватися емоціям і продовжити пошук шляхів врегулювання конфлікту.

● Таллінн

В Естонії теж американці при владі

Канток члена партії хутурі — не перевищаючи для виконання обов'язків міністра закордонних справ, заявив глава МЗС Естонії Тоомас Hendrik Лувес, який вступив нещодавно до цієї партії. Своє рішення міністр (естонська, який тривалий час жив в Америці) пояснює згаданим до землі, як він став власником хутора в одному з повітів Естонії. Але деякі за «згаданим до землі» усто міського жителів схильні бачити бажання випробувати щастя на президентських виборах 2001 року. Для цього Лувесу слід мати за спиною, як мінімум, партію. Спостерігаючи, до речі, не виключають можливість повторення в Естонії «литовського сценарію», коли главою держави став громадянин США.

За повідомленнями кореспондентів «Гру» та інформаційних агентств.

(Початок на 1-й стор.)

Минулої середи в Києві *Володимир Литвин* фігура *векосамостійний політичний догвір про дружбу, співробітництво і партнерство України і Росії. Відтепер своїм словом ми казати Державі* *Дума Російської Федерації. Якби вона* *була, покинула б кореспондент «Голосу України» у київському департаменті свого законнодержавного органу країн-сусідів.*

Договір бувас...

— Кажуть, що перші ніж винести ратифікаційний договір на порадон денний, депутати Держдуми винатають спочатку організувати парламентне слухання, — запитує у у голом комітету з міжнародних питань Володимир Лукин. — Що слухати, ми, зв'язється, вже все обговорено, обумовлено і підписано.

Слухають, як правило те, про що говорять. А говорити різні. Причому, що Україні хочеться, щоб ми якіськивдше ратифікували договір. Як це буде? У нас це було опісля, не жай, каже ми. Ажурте тут існує ціла серія ратифікацій. Є реєр, про які ви просите, а с, про які просимо ми. Але ще є і радянський менталітет: що мос — то мос, а що вважати будемо все паровозом, бажаю аніч, не поступимось ніяк і під'їзть те тисляв ланку при цьому небачений героїзм. Це я кажу і про нас, і про вас. Ви просите ратифікувати договір. А що буде потім? Ми, наприклад, знаємо, як досягли компромісу щодо Чорноморського флоту...

Треба домагальтись, треба йти назустріч одиному. Якщо підходить — дуже добре, а за ратифікацію. Але якщо ми вважатимемо, що це стосується України, то цьому віграв вибори, а потім каже: «Ну, хлопці, все чудово, до побачення?» І навіть замішати цим папірцями, у нас уже є один — 1990 року і аніскільки не гірший, ніж цей.

— Але коли говорити про рух назустріч, то Україна вже почала цей рух, ратифікувавши договір.

Нам це зовсім не потрібно. Цей договір — шматок палери. Як відомо, а поганий дипломат. А договір — це рамкова угода, де написано багато красивих слів. Ми підписали це один документ, де записано, що Україна визнає, що Росія в Україні на цьому віграв вибори, а потім каже: «Ну, хлопці, все чудово, до побачення?» І навіть замішати цим папірцями, у нас уже є один — 1990 року і аніскільки не гірший, ніж цей.

— Як ратифікацію, але потім їди буди до України, що може він бути тисляв шен корисним, коли в результаті будуть робитися конкретні кроки — в економічній галузі, а в галузі політичних консультацій ці військові, спрямовані не проти когось, а в рух з іншими чи з Україною? Багатосторонній співробітництва з країнми СНД. Якщо цього не буде, то нещось псувати палери.

— Як ратифікацію, але потім їди буди до України, що може він бути тисляв шен корисним, коли в результаті будуть робитися конкретні кроки — в економічній галузі, а в галузі політичних консультацій ці військові, спрямовані не проти когось, а в рух з іншими чи з Україною? Багатосторонній співробітництва з країнми СНД. Якщо цього не буде, то нещось псувати палери.

Фундамент

— Як вітаю українських колег з ратифікаційного договору, — сказала заступник голом Держдуми, керівник міжпарламентської комісії з зв'язків з Україною, Світлана Горьчаченко. — Ми маємо винести питання про ратифікацію. Тому я докладаю зусиль, щоб договір ратифікували. Проте

можуть виникнути і проблеми. Зокрема, щоб розглядали і документи по Чорноморському флоту. Ажур великий договір народжується не на порожньому місці — його фундаментом є низка урядових угод, які вважалися підписати цей документ тому насторому, що за «дружбою» записалася угода по ЧФ.

Якщо документи по ЧФ не буде винишено на ратифікацію, то я не виключаю, що Дума зробить застереження до великого договору.

Проте переконання: більшість депутатів розуміють, що нам наданням потрібний цей договір. І якщо він буде ратифікований, то чимало проблем у тому числі і ситуацію з російською мовою і становче, у яке потрапили росіяни в Україні, поліпшиться.

— У яка така становище потрапили росіяни в Україні? — Ну, це ж відомо, що становище російців адрізнється на гірше від становища українців. Про це вайш депутати Верховної Ради неодноразово заявляли. Зокре-

ма діал односторонньо аніслюили саюо позицію, а уряд знову їх нам надіслав. Навіть жай ми не мали рад, однак не голосували, бо це — япас від російської влади.

Ми не ратифікуємо договори, роді там не буде жми щодо статусу російської мови в Україні. У договір зазначено, що розвиток російської мови в Україні та українців, та російців, та українців на парламенті, та російців, та українців. Ми не маємо адрити українську школу у Східному Сибіру, але туди жми не записав своїх дітей. От жай ми з вами обиділи жай з Білорусі, та російців, та українців, та російців, та українців. Ми не маємо адрити українську школу у Східному Сибіру, але туди жми не записав своїх дітей. От жай ми з вами обиділи жай з Білорусі, та російців, та українців, та російців, та українців. Ми не маємо адрити українську школу у Східному Сибіру, але туди жми не записав своїх дітей. От жай ми з вами обиділи жай з Білорусі, та російців, та українців, та російців, та українців.

Ми знаємо, що це з сторони Польщі і Заходу — проти нас це четверте ідеологічне віяння.

Ми за дружбу двох народів, але за дружбу написано у стилі Ельсінді і Куніи. Ми за договір, але коли за ним утискува-

З ким дружить
за рокиною
деяких депутатів
Державної Думи РФ

ма, про проблеми з російською мовою. І якщо не можна не враховувати.

— Проте ми розуміємо, що у Росії тек з проблемами, наприклад, зі школами з українською мовою викладання в діаспорі. Треба їх адрізнати, дати можливість дітям вивчати рідну мову. Але вважам, що дружба прення росіян розвивається саюом мовою, мовою їхніх предків в Україні треба поважати. Не слід прискорювати поді — геть усіх перемати на українську. Треба, щоб у людей з'явився у цьому розуміння. До речі, у мовному русі з українців, і досить добре володіло українською, і з давніх-давен у мій бюбелотці зберігався «Кобзар».

Хтось хоче нас розділяти?

— Наш комітет неаполетаме на проведенні парламентських слухань перш ніж виниосити договір на ратифікацію, — сказала голова Комітету у справах СНД і зв'язках зі співзачинцями Георгій Тихонюк. — Ми маємо винести питання про ратифікацію. Тому я докладаю зусиль, щоб договір ратифікували. Проте

тисляв росіян, які живуть в Україні, і російську мову, то навіть не тисляв домагальтись? У нас записав російську школу, а наприклад, у Криму-ському університеті з 25 викладачів російської мови і літератури залишено 23.

Ми — слов'янські народи, суми ми знаємо саюо спільну мову з Луваском, а з вами й? Чому жми у країну а мирі та дружбі, але є сили, які хочуть ратифікацію договору підписати відкрити. Ми ратифікуємо його, а Криму каже, що це його перемога. Тому я не хочемо втручатися у вашу виборчу кампанію.

Колн 6 Верховна Рада України запросила нас до Києва, схвалити у лютотому, ми ми посілими 6 саюо позицію.

Але перш ніж ратифікувати договір, ми проведемо парламентські слухання і проантимо, щоб брати-українців узяюо потвердили до наших зауважень, жми до дружи, а не за утискування однієї нації іншою.

Приймали, я переконаний, що цей договір, який він є, не буде ратифікований. Це не зауважувати від російського українського народу, а Єлсінді з Кучмою. То жай вони дружать і далі.

Валентина ПІНСАНСЬКА

ВІД АВТОРА. Коментарі, як кажуть, закінчилися.

Київ — Москва — Київ
На знімку: Москва. Зал засідань Державної Думи.

Пічна перемога «залізної леді»

БІЛІНА ПАВЛІНЧ, «залізана леді» Сербської Республіки (частини Боснії і Герцеговини), перемогла своїх політичних опонентів: новий уряд СР очолює її союзник Милош Дойк. Разом із Павліч перемогла саюотуючі західні держави. Тепер вони мають у СР не лише «дружнього» президента, який стає головним неприяником націоналістів, колишній соратник одіозного Радована Караджича, а й «дружнього» прем'єра.

Щавим вийдася сам процес позавоарного обрання уряду й прем'єра. Річ у тім, що нинішній парламент контролюють Лувесу сль Миліти Павліч — Сербська демократична партія (СДП) та Сербська радикальна партія (СРП) — які разом мають у парламенті 39 місць із 83. Отож у ніч з суботи на неділю воно було розкрито, агагого рішення відомості підтримали зіспроуювану кандидатуру Милошад Дойка, а головою Скупщини (парламенту) Драган. Калінич звався засідання. І тоді настає час Біліні Павліч. Усе було зроблено надзвичайно просто. Коли Калінич закрив засідання, вона попросила своїх прихильників затриматися. І після того, як полі-

налість з'явилася з 42 чоловік.

Решація опору не заборався. Лідер СДП Алекса Буха запитав, що нині голосують Скупщина було незахисний і мого «характерні риси пачу». Незгоді з обранням уряду «плі покровом ноці» висловив і представник Сербської республіки у Президії Боснії і Герцеговини Момчило Крашіч.

Але процес, як мовіть, нас пішов. І, попри всі протести і оскарження «нестикомі», процес необоротний. Милошад Дойк приймає вітання: найближчим часом він стане найвищим міністром закордонних справ Німеччини Клаусе Кішкер, який від імені свого уряду пообіцяв СР «матеріальну допомогу», шпакселісний, що Німеччина не допустить обурення новог державного уряду Скупщини. Слідом за ним виступив міжнародний Слс зі стабілізації в Боснії і Герцеговині взяли під контроль будинки міністерства внутрішніх справ у місті Пале: акцію, знову-таки, було проведено за одурченням Карлоса Вестендорфа і з метою забезпечення мирної переїзди влади від старого до новообраного уряду.

Анатолій МАРЧИНОВСЬКИЙ.

То в чому ж
щастя?

Відріа до опитування, результати якого оприлюднила щоденна белградська газета «Політика», 76 відсотків громадян Югославії вважають, що воля Цосллінай майже пашали. Щасливий ти, югослав, давай, «Політика», інаше іспалі (89 відсотків) та фані (85 відсотків), а от українці — далеко пошуз: лише 39 відсотків пашали.

Разом з тим, опитування, що громадяни економічно постраждали від савків ЮНО Югославці втрачають 47 відсотків грошей на харчування — більше, ніж інші. Та й вважали, давай, «Політика», жителя Сербії та Чорногорії, козалих югославських республік, навард ж можна назвати високим. Отже, їхнє щастя — в чому йому?

Інформація про другий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Тетісвласозавод»

1. Характеристика емітента

1.1. **Фірмове найменування:** відкрите акціонерне товариство «Тетісвласозавод».

1.2. **Місцезнаходження:** 256560, Україна, Київська область, Тетіїв, вул. Гоголя, 2.

1.3. **Дата заснування:** ВАТ «Тетісвласозавод» було засновано внаслідок реорганізації (розподілу) Київського овинного комбінату «Молоск», приватизаційною угодою вступило згідно з Договором КМ України від 17.05.1993 р. № 51-93 (про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі через регіональні видавництва Фонду державного майна по Київській області (договір купівлі-продажу № 3 від 12.05.95 р.), свідоцтво про власність № 7 ВП від 03.02.1995 р.) та зареєстровано Тетісвласовим комітетом Тетісвласової районної ради народних депутатів 7 серпня 1995 р. рішенням № 713.

1.4. **Предмет діяльності товариства:**

— заготівля, виробництво та реалізація молочної продукції;

— виробництво та реалізація товарів народного споживання та продуктів харчування;

— торговельна діяльність, у тому числі оптова, роздрібна, торгово-закупівельна та торгово-посередницька діяльність;

— організація фінансової роботи молочної продукції;

— виробництво та реалізація засобів виробництва;

— виробництво, переробка та реалізація різноманітних видів екологічно чистої сільськогосподарської продукції — рослинництва, тваринництва, бджільництва та іншої продукції;

— товарисько-економічне діяльність.

1.5. **Класифікація підприємства на підприємстві становить 65 човників.**

1.6. **Керівні працівники:**

— голова правління — Воробей Іван Васильович, освіта вища, спеціальність — інженер-механік, виробничий стаж — 33 роки;

— головний бухгалтер — Моторна Катерина Трифонівна, освіта вища, спеціальність — бухгалтерський облік, виробничий стаж — 23 роки;

— голова спостережної ради — Чортис Володимир Іванович, освіта вища, спеціальність — математик, виробничий стаж — 16 років;

— голова районної комісії — Ставський Василья Іванович, освіта вища, спеціальність — інженер-технолог молочної виробництва, виробничий стаж — 9 років.

1.7. **Статусний фонд ВАТ «Тетісвласозавод» становить 58000 (п'ятдесят вісім тисяч) гривень повністю сплачено.**

1.8. **Контролюючий орган Товариства:** райвідділ комісії ВАТ, державна податкова адміністрація у Тетісвласовій районній Київській області.

Аудиторська фірма — «Віска-Аудит» (Львівська № 000951 від 18 серпня 1995 року, видана Аудиторською палатою України рішенням № 963).

Адреса: Україна, Київ, вул. Інститутська, 25.

2. **Опис видів діяльності**

2.1. **Основні види продукції, які виробляються на ВАТ «Тетісвласозавод»:**

1. Масло селянське.

2. Масло школярське.

3. Молоко жирності 3,2% жирності.

4. Молоко жирності в пилку 3,2% жирності.

5. Сметана 20% жирності.

6. Сир сирий.

7. Казейн технічний.

8. Молоко жирності в порівнянні з ціною за 1995 рік — 3295 тис. грн;

за 9 місяців 1997 року — 2763,2 тис. грн.

Переробка молочної сировини в перерахунок на молоко безжирної жирності:

за 1995 рік — 13007 т.

за 9 місяців 1997 року — 8576,2 т.

2.2. **Фінансові результати:**

Актив (тис. грн.) на 01.01.97 р. на 01.10.97 р.

1 розділ 679,3 733

2 розділ 116,3 255

3 розділ 157,5 243

валюта балансу 1013,1 1231

Пасив (тис. грн.)

1 розділ 971,4 1106

2 розділ 41,7 125

3 розділ 1013,1 1231

Виробів від реалізації продукції:

за 1996 рік — 93311 тис. грн.; за 9 місяців 1997 року — 2910 тис. грн.

Кредиторська заборгованість на 01.01.97 р. на 01.10.97 р. — 125 тис. грн.

Державна заборгованість:

на 01.01.97 р. — 154,3 тис. грн.; на 01.10.97 р. — 226 тис. грн.

Прибуток:

за 1996 рік — 137,6 тис. грн.; за 9 місяців 1997 року — 125 тис. грн.

Економічна оцінка фінансової незалежності та платоспроможності ВАТ «Тетісвласозавод» на 01.01.97 (згідно з аудиторським висновком) характеризується наступними показниками:

1. Коefіцієнт загальної ліквідності — 7,9

2. Коefіцієнт поточної (прямий) ліквідності — 3,7

3. Коefіцієнт власного (господарського) ліквідності — 0,07

Висновок: рівень фінансової незалежності та платоспроможності ВАТ «Тетісвласозавод» є задовільним.

3. **Дані про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

1. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

2. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

3. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

4. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

5. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

6. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

7. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

8. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

9. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

10. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

11. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

12. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

13. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

14. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

15. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

16. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

17. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

18. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

19. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

20. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

21. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

22. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

23. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

24. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

25. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

26. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

27. **Рішення про випуск акцій**

Рішення про другий випуск акцій простим іменним акціям ВАТ «Тетісвласозавод» було прийнято на засіданні загальної збори акціонерів (протокол № 1 від 01.10.97 р.). Початок продажу акцій — 2 лютого 1998 року, закінчення — 11 лютого 1998 року. Особи, які купували акції, здійснюють попередній внесок у розмірі не менше 30% номінальної вартості акції.

і зобов'язуються внести зазначену суму протягом одного року з моменту оповіщення їхнього продавця акцій.

Продаж акцій буде здійснюватися за адресою: Київська обл., Тетіїв, вул. Гоголя, 2, ВАТ «Тетісвласозавод». За цією адресою будуть здійснюватися (оплатити) таємні акції та акції доходу. Реєстр акцій ВАТ «Тетісвласозавод»: р/р 000457957 в РАК АПБ «Україна» м. Тетіїв, МКО 317381, ЗКПО 00404592.

Загальною умовою угоди купівлі-продажу акцій — 0,25 грн. за одну акцію.

Без залучення від емісії коштів будуть спрямовані на придбання основних і оборотних засобів для технічного переобладнання і підвищення ефективності діяльності підприємства. Зовнішній підприємстві придбання цукру з виробництва казеїну. Планований розмір емісії — 17000 грн.

ВАТ послугами торговця цінними паперами не користується.

Перші емісії будуть випускати прості іменні акції номінальною вартістю 25 копійок (0,25 грн.) на загальну суму 58000 грн. Біл 100% акцій сплачено повністю. Кількість акцій, які перебувають у власності керівних працівників, складає 21336 шт. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів, встановлене № 1000/137, видає 16 лютого 1997 року Державного комітету з цінних паперів та фондового ринку.

3.2. **Категорія акцій — прості іменні.**

Примілювані акції не випускаються.

Кількість акцій — 288000 шт.

Номінальна вартість акцій 0,25 гривні кожна. Серія акцій № А-2, де А — прості іменні акції, 2 — номер емісії. Порядковий номери акції 000001 — 288000.

Форма випуску акцій — паперова з сумарним сертифікатом.

В разі надання оголошеного обсягу випуску акцій за результатами підписки, емісія реструктуризується по фактично доступному ринку, а в разі переповнення — залишок емісії відраховується з коштів підприємства згідно з переліком передатківних з акцій паралельно не підлягає як через 30 днів.

4. **Умови розпорядження акціями**

Акціонерне товариство має право:

— без обмежень розпоряджатися акціями товариства, зокрема продавати чи інакше ними користуватися як на користь інших юридичних та фізичних осіб, якщо ціна не встановлена чинним законодавством.

Акції товариства неоподатковані. У разі смерті власника акції вони успадковуються відповідно до чинного законодавства.

Акціонери товариства користуються правом на придбання акцій другої емісії.

5. **Порядок виплати дивідендів**

Виплата дивідендів акціонерам здійснюється один раз на рік за підсумками діяльності товариства протягом місяця з дня рішення загальної збори акціонерів про розподіл залишкового прибутку за звітний рік. Виплата дивідендів здійснюється шляхом заборачування коштів на рахунок акціонера або іншим чином за рішенням правління товариства.

6. **Фактори ризику діяльності ВАТ**

Основними факторами ризику є можливість розриву економічних стосунків з постачальниками молочної сировини, низька платіжна спроможність населення України, внаслідок чого зміни у законодавстві, які погіршують фінансове становище товариства.

3.9. **Акції другої емісії випускаються однією серією Б за номерами: № 1105338 р. № 1436939.**

3.10. **Термін початку продажів додаткового випуску акцій — 2 лютого 1**

● Миколаїв

На виноградниках кипить робота

В Ат «Океант» Жовтєвого району, вільного на Миколаївщині виробника фруктів та ягід, у ці дні в садах та на виноградниках — особливе поживання. На роботі по догляду за насадженнями виходять сотні працівників. Більше, ніж будь-коли, турбот у садах: суворі зими 1996 — 1997 роки дуже пошкодило морозами чимало дерев, у весняно-літній період ті пошкодження далися взнаки і ось тепер треба відновити відмерлі гілки до життя нової вегетації. На чималіших площах у всіх відділах сільськогосподарства це вже зроблено. З осені на площі 300 гектарів зорано мікроділя.

● Симферополь

У Криму обрано президента

Голова уряду Анатолій Франчук, за прикладом Валерія Пустового, збирався піднести престиж українського футболу — його обрали президентом «Факелів» футбольної автономії в першому 40-річчя футбольного клубу «Таврія» — першого чемпіона незалежної України.

Зустріч команди в Україні Криму засвідчила, що керівництво любить і цінує «Таврію», знає її мінімі, турботи та досягала всіх зусиль, щоб розв'язати проблеми клубу.

Отже, є ще один глава уряду — футбольний президент. Варто, виходить, пошукати й інших глав об'єднань адміністрацій...

Закриття акціонерної общини «Полтавський машинобудівний завод»
Закриття акціонерної общини «Полтавський машинобудівний завод» (ПМЗ) закінчилося 3 марта 1998 г. в 14-00 в актовому залі підприємства по адресу: Запорізька обл., м. Полтава, вул. Ломоносова, 36.

Повестка дня:

1. Отчет правління общини по итогам деятельности ЗАО «Полтавський МЗ» за 1997 год.
2. Отчет ревизионной комиссии о состоянии финансово-хозяйственной деятельности акционерного общества за 1997 год.
3. Утверждение порядка распределения прибыли за 1997 год.
4. Рассмотрение развития акционерного общества на 1998 год.
5. Разное.

Регистрация акционеров — по месту проведения собрания с 11.00 по документам, подтверждающим личность акционера или его представителя.

Телефон для справок (06165) 2-32-91.

Приветствие ЗАО «Полтавський МЗ».

Традиції

Велика життєдайна сила

19 січня — Богоявлення. Цим святом церква славить Хрещення Господнє, під час якого явився пресвята Трійця над рікою Йордан. У народі це свято так і зветься Йордан, або Водохреще. За традицією, на ріках збиралися в кінці жовтня, ставили його, в воду освячували. Особливо радіють цього дня «еморки» — записані у кроку купити на Водохреще більш ніж почесно. Вважають, що свячені води дають велику життєдайну силу. Що ж її, той відчужу приймає сил, полегшення у хворобах. Така вода зберігається чистою аж до наступного Водохрещя. У цю воду двічі клади корали та каліну й умивайся, щоб рум'янілися щок, господарі освячували нею худобу, будівлі.

А ще в народі кажуць, що, коли в ніч на Водохреще багато іноє — рік буде врожайний. Хрещенської іної

іній випадає в ті хліби, які мають щедро зародити, а на котрі не випадає, ті «будуть лавою». Тож селяни виставляли на нй різні збіжжя в поліських і арши в значалі, яких зерновиків культури більш виставити цього року.

Оскільки столиця зустріла Хрещенський ранок у білому обранні, можемо сподіватися на добрий врожай. Завсёда за умов, що відзначили АПК, завчасно підбавили про збіжжя та «полупісний», пильно спостерегає за небом. Адже, за переказом, якщо у Хрещенську ніч зоряно — добре плоднитимуться авіа. Між іншим, київська ніч була впродовж зорана й ясна...

Алла РОМАНЧУК.

На знімку: ікона Богоявлення.

Фото Володимира ФАЛІНА (ДНУА).

Непосиди, курс — на кочівну зірку!

У ЗАПЛУТАНОМУ лабіринті столітньої колісницею — зеконювати час та сили на пошуку віддаленого від центру кінотеатру, фірми від хитроподорожнього або новою помішанкою крижати. Особливо йдуть жабі, кожен втрачає дорожній хвиляки дозвілля.

Місто і ми

Відвізні таких проблем нема чого боятися. Провинами, так звані, організатори пресконференції а нагоді виходу двох перших випусків картографічного атласу-довідника «Київської мапи та забудови Києва».

Потенційні адресати — усі кияни, а найперше мільйонери, працівники «вільної допомоги» та служби побуту, поженики, састехники, електрики, таксистки, торгові нерухомі. Звичайно ж, працівники. І, звісно, ми — журналісти.

Як розповідає автор ідеї випустити цей довідковий серію, голова редакційної ради атласу Анатолій Кобинюк, він рока-

ми розпитував у кінотеатрі щось подібне. І, розпитував, що це мейт справа, спитав себе. «Колі не я, тоді хто?».

Девізі а представники суцільно були оригінальні адивандного проекту. Моєлля, у нашому місті свого часу довідники такого спрямування акціонери недовородною «Вісес Кіа», «Нам Кіа»... Куратор проекту довжина, що дістати її кияни нині не видається за можливе. І взагалі, то було даво.

Та як не визнавати актуальність і свіжість звідку, коли й Київ розростається, і споживач змінюється. По-новому сприймається й подача

карт не за районами, як ми звикли, а за житловими мезионами.

Перший випуск серії — «Витвіривна-Троєщина». Це — папка з набором карт та пояснювальних текстів. Другий присвячено Харківському масиву. Третій Дарні, забудові хуторів Пешеченки та Червоного. На відміну від першого, він має вигляд журналу і одоблений тематично. По-новому довідником та каталогом

об'єктів нерухомості з технічним описом і планувальним квартал. Хоч — не віддаліка пошуків — надро нафарширований рекламою.

Проте відчутне бажання йти назустріч корисності та покращувати форму видання. Можливо, наблизившись до останнього, 25-го, номера, атлас буде сама досконала. А наступний випуск — «Оболоні».

Ольга КІМЕНЬОВА.
Фото Юрія БЕНТЕРША.

Спорт

До Франції ми все-таки поїдемо

Минулої неділі в міжнародному конференції бельгійської містички Генті, де найбільше населення сполучається фландрською, відбулося жеребкування відбіркового циклу чемпіонату Європи з футболу 2000 року. Фінальна частина цих матчів, як відомо, триватиме в Бельгії та Нідерландах. На жеребкуванні були присутні також представники України: віце-президенти ФФУ Віктор Банников і Володимир Лашук та головний тренер національної збірної Іожеф Сабо.

Велика група українських журналістів у цей час спостерігає за цією подією з величезного екрана телевізора, встановленого в конференційно-залі ФФУ футболу України. А по завершенні першої генеральної директор ФФУ Олег Шкоро-ва встановив радіоміст в Генті. І першостанки мас-медіа мали нагоду поспілкуватися з нашим футбольним повстанцем, а ще й з головою Російської національної збірної в чеському містечку та головним тренером збірної Росії Борисом Ігнатьєвим. Але про це тро-

хи пізніше. А насамперед про склад відбірочної групи.

1. Італія, Данія, Швейцарія, Уельс, Бельгія.
2. Норвегія, Греція, Грузія, Латвія, Словенія, Албанія.
3. Німеччина, Туреччина, Фінляндія, Північна Ірландія, Молдова.
4. РОСІЯ, ФРАНЦІЯ, УКРАЇНА, ІСЛАНДІЯ, ВІРМЕНІЯ, АНДОРА.
5. Англія, Болгарія, Швеція, Польща, Люксембург.
6. Іспанія, Азестрія, Ізраїль, Кіпр, Сан-Маріно.
7. Румунія, Португалія, Словаччина, Угорщина, Ліхтенштейн, Азербайджан.
8. Югославія, Хорватія, Ірландія, Малавія, Мальта.
9. Шотландія, Чехія, Литва, Боснія, Фарери, Естонія.

Наші представники на жеребкуванні назвали четверту групу однією з найкращих, але й зазначили, що збірна України має неолопий шанси. А Іожеф Сабо ще й попрахав не розлукувати політичного акціонізму наважко наші майбутні послиди з росіянами.

Колосов та Ігнатьєв дипломатично ухилилися від відповіді на конкретні запитання. Вибірившись загальними фразами, вони назвали представителів на турнір по фіналу збірні України, Франції та Росії.

Воно-то так, але не саїл склалася з рахунку збірні Іспанії, яка дуже небезпечна на сному полі. А чого варто збіра Вірменії, ми так само не знаємо. До речі, як повідомляло радио Б-Б-С, цей колектив відзначався оговляти багато відомого французького форварда, зріли мільйонського «Інтера» Юрія Дюркдорфа — Жан Дюркдорф за положенням вірменів.

Календар відбіркового турніру в четвертий підртур був визначено трохи пізніше на спеціальній зустрічі. Але вже сьогодні точно відомо, що збірна України буде виступати в групі з росіянами, поляками та німцями.

Віктор БРАНІЦЬКИЙ.

Позивні Футбольної весни

Триває підготовка українських клубів ввійти ліги до другого кола національного чемпіонату. Футболісти київського «Динамо» двіма складами зіграли матч проти клубу бундеслиги «Мюнхен 1860» і в обох перемогли — 3:0 та 3:1.

Простонуємо вам результати ще ряду творських зустрічей:

«Чорноморське» (Одеса) — «Максакі» (Паралі, Риват-Гана). 4:0 (Шекотини). 2. Колчин, Колесніченко. «Торпедо» (Запоріжжя) — «Металург» (Нікополь). 2:3 0:0. «Металург» (Запоріжжя) — «Уралан» (Росія, Еліста). 0:1. ЦСКА (Київ) — «Хемон» (Словаччина, Гумєне). 1:2 (Гогілі). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Карпати» (Львів). 1:2 (Безаліна) — Назаров, (Плотно). «Ворскла» (Полтава) — «Штурм» (Ніжинський). 1:2 (Астоль).

На «золотий» ноті

завершили чемпіонат світу з водних видів спорту, який відбувався в Австралії, українські спортсмени. Олена Жукіна та Світлана Сербіна із Запоріжжя були перші в синхронних стрибках з 3-м номером стрибка. У збірну збірну України здобула три золоті і срібну медаль.

Сайдчоту по рестрації періодичного друкованого видання — KB № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка).

Індекси: 40755.

Тираж 254633.

Комбінат друку видавництва «Преса України», 220407, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 31.01.00.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Засновник —

Верховна Рада

України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколлегія: О. ВІДІК (заст. головної редакторки), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головної редакторки), А. ГОРЛОВ (перший заст. головної редакторки), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДА (заст. головної редакторки).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

Телефони: для дозвонку — 441 88 33;

телефакс — 224 75 41;

нодні редакції — 441 89 34; 441 89 44;

телефакс — 447 85 62.

E-mail: sekret@glas.gov.ua.

За змістом та достовірністю інформації в рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.

Редакція не закликає поділяти позицію авторів публікацій.

За точністю виконання фактів відповідальність несе автор.

Рукописи не повертаються.

Підписувачі з читачами — тільки на сторінках газети.